

ГЛАС ВАСОЈЕВИЋА

БРОЈ 32 · БЕОГРАД, О АРАНЂЕЛОВУ ДНЕ 2015. - 25 ГОДИНА ГЛАСА ВАСОЈЕВИЋА

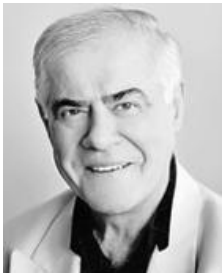
СЛАВА СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

Почасни председник
Удружења Васојевића
проф. др Милија Зечевић

Његово Преосвештенство Епископ
будимљанско-никшићки
господин Јоаникије

Председник издавачког савјета
Мирослав Стојановић

Члан Почасног
Председништва
Проф. Др Бојина Радевић

Председник Удружења
Васојевића др Лука Кастратовић

Потпредседник Удружења Васојевића
Мијо Вешовић

Председник Удружења
Васојевића у завичају
Др Раслав-Ћиро Бабовић

Удружење Васојевића—
подружница Савино Село
Председник Марко Ћукић

Удружење Васојевића “Васо”
Председник
Милета Зечевић

Удружење Васојевића “Васо”
Потпредседник
Видак Радевић

СРЕЊНА СЛАВА ВАСОЈЕВИЋИ!

*Честитамо 21. новембар 2015. године свим
Васојевићима, славу Светог Архангела Михаила
и желимо им добро здравље, мир, слогу, прогрес и
просперитет!*

*Почасни председник
Проф. др Милија Зечевић*

НАЈМОЋНИЈИ ЧОВЕК СВЕТА

Годинама резервисано превашодно за америчке председнике, прво место на традиционалној листи најмоћнијих и најутицајнијих личности света америчког магазина „Форбс“ припало је и ове 2015. године - трећи пут заредом! - руском председнику Владимиру Путину

Већ се, без претеривања, може говорити о „Епохи Путин“. Нема личности у свету која је на тако импресиван начин, снажно и упечатљиво, у планетарним размера, обележила и обележава, садашње време као руски председник Владимир Путин.

Ту чињеницу био је принуђен, и ове године, да призна утицајни амерички магазин „Форбс“: прво место на чувеној, и традиционалној, листи најмоћнијих и најутицајнијих личности света, по правилу, и превашодно резервисаном за председнике Сједињених Америчких Држава, припало је руском председнику Владимиру Путину – трећи пут заредом!

Барака Обаму је на треће место, са друге позиције, коју је држао, увек иза Путина, у минуле две године, овога пута „суновратила“ немачка канцеларка Ангела Меркел, чија моћ, посебно под утицајем избегличке кризе, почиње последњих недеља осетно да пада.

Позицију најмоћнијег и најутицајнијег лидера Путин је градио, и освајао, стрпљиво, али упорно и енергично, од часа када је - видело се то одмах - као јака личност ступио на чело ослабљене, хаотичне и готово понижене велике земље, из Јелџионвих времена.

На светски „трон“ крочио је кад су се његова земља и њен неприкосновени лидер нашли у „истој равни“, кад је и Русија, коначно, постала јака: тек је с позиције моћне Русије Путин могао да се вине у такође моћног и неприкосновеног светског лидера.

Васкрс Русије

У обнову, и васкрс Русије, као незаобилазног актера на светској политичкој сцени, њен председник градио је, годинама улажући сву своју, иначе огромну, енергију и таленат великог државника. Данас се, прунуђени су то да коначно признају и на Западу, мимо Русије, поготово не на њену штету, и без Путина, ништа, ама баш ништа, од горућих проблема света, више не може решавати.

Потврдило се то већ у више случајева, од спорења САД и западних земаља с Ираном, око иранског нуклеарног програма, која су водила ка ратној конфронтацији, преко активирања украјинског жаришта у којем је запад „опрљо прсте“, а Русија повратила стратешки важан Крим, до силовите руске интервенције у Сирији, којом је америчким империјалним амбицијама нането право понижење.

Путинов узлет у светску орбиту огласио је крај једног (униполарног) света у којем је, после гашења Хладног рата, доминатну улогу, с фаталним, и често катастрофалним последицама, бахато се играјући са судбинама читавих региона, народа и држава, имала једна сила, САД.

Путинов узлет означио је, у исто време, што је далекосежно важније, рађање новог светског (мултиполарног) поретка, чије контуре је, визионарски, руски председник наговестио на Минхенској конференцији о безбедности 2007, пркосно изазивајући Запад, а коначно уобличио, као конкретан програм и политичку филозофију лидера глобалног формата, на последњем заседању Генералне скупштине Уједињених нација.

Светски медији су јављали, итерпретирајући програмски говор руког председника о наговештају „епохалних промена“, уз констатацију да је Путинов суверени наступ у Уједињеним нацијама – а од светске организације је, иначе, захтевао да гарантује мир и безбедност за све, а не само за „пробране“ народе

- био недвосмислен доказ о томе „колико је Русија ојачала“ и „колико већ има јаких савезника“.

Радикална расподела моћи

Било је, наиме, очигледно да се већ извршила радикална прерасподела моћи и да ће у годинама које долазе важне одлуке за судбину света падати у Москви и Пекингу, а не само, или не више, искључиво у Вашингтону.

У формулисању стратешког програма „за 21 век“, Путин је наступао с позиције миротворца („рат је супротан људском разуму и читавој људској природи“), и жестоког противника мешања у унутрашње ствари суверених држава „извозом демократије“, „ружичастих“ и „плишаних“ револуција, зарад свргавања режима који нису били по вољи Запада, што је свуда остављало за собом пакао: небројене (и недужне) жртве, хаос, разарања и избегличке лавине с којима Европа у овом часу не зна шта ће.

Та Путинова реска упозорења, и његова осведочена одлучност, која почива, по „Форбсу“, у његовој способности да ефикасно „оствари оно што замисли“, могла би да мало охладе главе оних који снују (можда и планирају) нове, чак скоре ратове, и то на – Балкану.

Мирослав Стојановић

ГЛАС ВАСОЈЕВИЋА ЈЕ ЈОШ 2008. ГОДИНЕ ДА СЕ ВЛАДИМИРУ ПУТИНУ

Још 2008. године, Удружење Васојевића, са седиштем у Београду, покренуло је, с наглашеним задовољством и уз пуну сагласност свих чланова (његове Скупштине), иницијативу да се председнику Руске Федерације ВЛАДИМИРУ ПУТИНУ додели НОБЕЛОВА НАГРАДА ЗА МИР.

- зато што је реч о великом борцу за мир и равноправност међу народима и државама,
- зато што је реч не само о најзначајнијој политичкој личности у новијој историји Русије него, у исто време, лидера светског формата, о чему, поред осталог, говори и чињеница да га је угледни амерички часопис «Тајм», у веома јакој конкуренцији, прогласио за личност године у 2007,
- зато што је реч о државнику који је своју велику земљу за неколико година његове владавине извукао из дубоке кризе, нестабилности и хаоса и учинио је сигурним ослоном стабилности у свету и незаобилазним актером на глобалној политичкој сцени,
- зато што је реч о државнику и визионару који је снажним инсистирањем и ангажовањем на поштовању неприкосновених норми и принципа међународног права у односима међу народима и државама, уместо унилатералности и одлучивања из једног центра,

ВЛАДИМИРА ПУТИНА

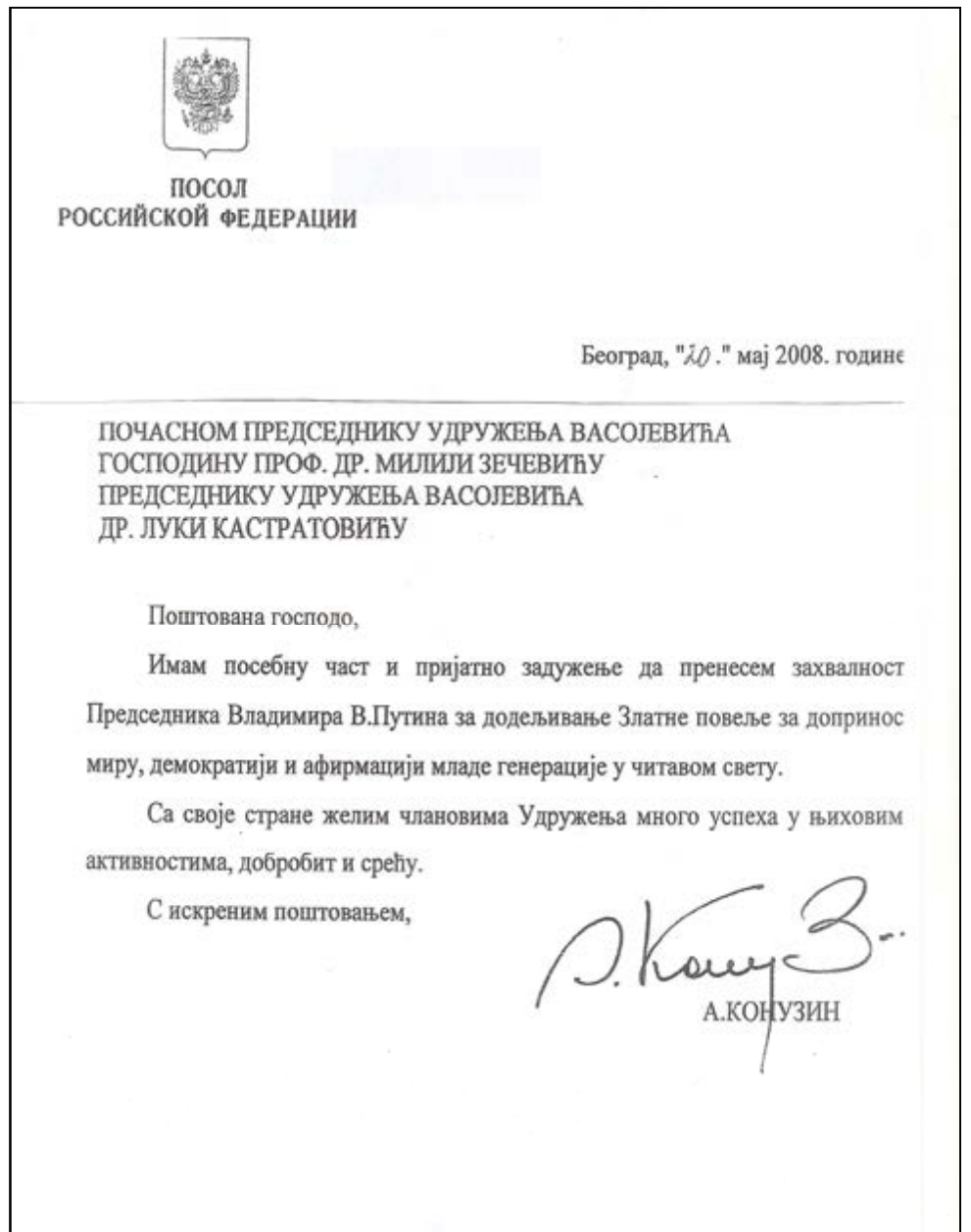
Увек на страни Срба и Србије: Владимир Путин

ПОКРЕНУО ИНИЦИЈАТИВУ ДОДЕЛИ НОБЕЛОВА НАГРАДА ЗА МИР

- зато што се увек, срчано и аргументовано, борио да превлада уверење како се у међународним односима ниједан проблем не може, дугорочно и суштински, решити силом и ратовима, што су недвосмислено показали случајеви Ирака и Авганистана,
- зато што је, снажним инсистирањем да се, уместо претњама, уценама и оружјем, проблеми у међународним односима решавају на миран начин и у дипломатском дијалогу, пресудно допринео неутралисању опасних кризних жаришта, од Северне Кореје до Ирана,
- зато што се снажно залагао за уважавање принципа легалности и легитимности у одлучивању на међународној сцени, у оквиру Уједињених нација, а не мимо светске организације,
- зато што се, на крају, вођен тим убеђењима, као сопственом политичком филозофијом, у случају Косова, доследно и безрезервно, залагао за поштовање глобалних и неприкосновених принципа правде и права у међународним односима који гарантују целовитост и интегритет суверених држава, па тиме и Србије.

Србија је за Путина „приоритетна држава“

Шеф комитета за међународне односе руске Државне думе Алексеј Пушков рекао је недавно, у интервјуу „Политици“, да Путин Србију сматра „приоритетном државом за руску спољну политику“. Руски председник је то, уосталом, потврђивао, недвосмислено, у свакој прилици када је то Србији било потребно: од држања у косовском проблему до вета у Савету безбедности на британску резолуцију о геноциду у Сребреници, која би, да је прошла, имала далекосежне и фаталне последице по нашу земљу. Прискочио је у помоћ, очигледно, и у часу када се на српским границама, са западне стране, звекца оружјем: руски дневник „Вагљад“ пише о уговору о „готово комплетном опремању Војске Србије по руским стандардима“. Потписани споразуми су, извештава одај дневник, не наводећи детаље, „толико сензационални“ да се могу упоредити само са „испорукама ракетних система С -300 Ирану“.

ПРЕДСЈЕДНИК СРБИЈЕ ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ

На свечаној седници скупштине општине Беране, 21. јула 2015. године, предсједник општине Беране Драгослав Шћекић уручио је предсједнику Србије Томиславу Николићу повељу почасног грађанина општине Беране

Предсједник општине Беране Драгослав Шћекић је у свом излагању истакао да му представља посебну част и привилегију да поздрави два висока званичника, два прва човјека двије братске државе, предсједника Републике Србије, Томислава Николића и предсједника Црне Горе, Филипа Вујановића. У свом обраћању, између осталог, рекао је:

"Поштовани одборници и драги гости,

Дан општине представља свечани тренутак када, са једне стране сумирамо оно што смо у претходној години урадили или смо на путу да завршимо, а са друге стране прилика да искрено сагледамо и простор за унапређење властитог ангажмана, све у нади да ћемо скупа, без обзира на политичке или неке друге разлике дати свој максимум за љепше, богатије и модерније Беране.

Постоје догађаји, постоје људи, који својим присуством и дјелима остављају неизбрисиве трагове блискости, заједништва, љубави и слоге. И зато ћу данас изаћи из уобичајеног клишеа говора поводом дана Општине јер имам посебну част, привилегију, задовољство, да поздравим два наша драга госта, два прва човјека двије братске државе, предсједника Србије господина Томислава Николића и предсједника наше Црне Горе господина Филипа Вујановића.

Поздрављам преосвећеног владика Јоаникија, поштованог хаџи ефендију Муратовића и све остале, нама драге госте, као и овдје присутне, представнике медија.

Морам данас посебно да нагласим да је Беране било и остало синоним за заједништво, слогу и толеранцију. И управо прије неколико недјеља одборници наше, беранске Скупштине су још једном потврдили да је политика пролазна, а да људи и дјела остају уклесана у чврст берански, односно црногорски камен. Да су времена великих подјела ипак иза нас потврда је када су одборници, сви до једнога, показујући да Беране треба да нам буде светиња, сложено и без изузетка донијели одлуку на понос свих прошлих али и будућих генерација, да први човјек братске нам Србије буде наш почасни грађанин.

Наглашавам да су нека, не тако давна, али много тешка и турбулентна времена била оптерећена разликама и баријерама тамо гдје их никада није било, нити их је требало бити. Некад су нас дијелили, дијелили смо се некада сами, с разлозима или без разлога, процијените сами.

Али, данас посебно истичем, још једном, да овај мост братства и заједништва двије, могу слободно рећи, велике и поносне државе, не смије и неће порушити било која политика, било која идеологија, било која власт. Не смије и неће, јер народи Црне Горе и Србије то не допуштају, не смије и неће јер Срби, Црногорци, Бошњаци, Муслимани и сви остали који сложено живе на овим просторима ударају тај људски печат заједништва. А управо је он и најбитнији. Некоме је брат на школовању или раду у Србији, неко је ожењен Црногорком, до Новог Пазара смо за сат два вожње, па зар нам још и требају барикаде, препреке, различите врсте вјештачких, измишљених подјела.

Господине Николићу, ваша конзистентна и мудра политика, како на промовисању мира и толеранције унутар овог турбулентног региона, тако и на снажењу политичких, економских, културних веза Србије и Црне Горе, резултирала је овим данашњим признањем, а сигурни смо и вјерујемо да је ово само подстрек даљем јачању тих веза. Још једном Вам хвала што у том правцу дајете немјерљив допринос. Уважени гости, пријатљи Берана, драги предсједници Србије и Црне Горе, још једном Вам хвала! Поштовани Беранци, срећан нам Дан општине!"

Предсједник Србије Томислав Николић и предсједник општине Беране Драгослав Шћекић

По пријему повеље, присутнима се затим обратио предсједник Републике Србије, господин Томислав Николић:

"Уважени председнице Црне Горе, Преосвећени владико Јоаникије, Часни оци, Поштовани председнице Општине Беране, Уважени председнице и одборници Скупштине Општине Беране, Даме и господо, сестре и браћо, Драги пријатељи и, поносно истичем, од данас – драги суграђани,

Кад говориш својима, говориш из срца, искрено, онако како те тог часа воде срце и мозак. Ја ипак написах неколико редова, да не би тумачи мојих речи искористили и погрешан нагласак у покушају да нам нашкоде. Не замерите, а овако желим и да покажем колико вас поштујем и зато бринем да не будем свакако тумачен.

Када грађани Србије долазе у Црну Гору и када грађани Црне Горе долазе у Србију, осећају се као и ја сада – у корену и гранама међу својима, међу родом и пријатељима. Другачије и не може да буде. Обрадован сам, дирнут и затечен великом чашћу коју прихватам, да будем почасни грађанин Општине Беране. И као што свако добро између наших братских народа и држава прихватамо у један глас, тако је и једногласна одлука свих одборника у Скупштини за мене била лепа и узвишена порука која, загледава у нашу славну заједничку прошлост, гради заједничку будућност.

Са свечане седнице скупштине општине Беране

ЈЕДНОГЛАСНО ДОНИЈЕЛИ ОДЛУКУ

ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН БЕРАНА

Хвала вам од свег срца на овој части.

Доживљавам ову вашу одлуку као својеврсно признање за све оно што је обележило мој политички напор, некада у заједничкој и сада у одвојеним државама. И као што сам чинио у прошлости и данас се искрено залажем за разумевање, за бољи живот наших и свих других народа који данас живе у Србији и Црној Гори, али и другде на Балкану.

Рашка, Дукља, Зета, Србија, Црна Гора - од памтивека су се прожимале, повремено стапале у једно, а по налогу судбине и људској жељи већине, почињале да живе и живе и одвојено. Свашта нам је Господ доносио као судбину, али нас никада није расковао. То је стари вековни ков који са крвљу тече кроз наше вене.

Заједно смо пролазили кроз најтежа искушења и несхватљива страдањаштва која други не би издржали, а не бисмо ни ми да се нисмо држали заједно. Од Немањића и Косовског боја, српска идеја, духовност, вера и надања становале су у црногорском крику, као непрекидни развигор и најплод-нија киша, јачајући кроз време и епохе. Уз самосвесни и самостални црногорски понос, они су одувек били, јесу и биће само још једна снага народа.

Онај коме је суштина моје поруке већ природно саздана у души, схватиће. Онај ко не схвати нека се запита да ли има душу, и нека савет потражи од старих Црногораца којима се поноси.

У новијем времену, Србија и Црна Гора су пуно међународно признање добиле на Берлинском конгресу 1878. године. Под Обреновићима и Петровићима, монархијама које су изникле из народа, кренули смо да у том новом, индустријском добу оснажимо своје државе, учинимо их поштованим и спремним за коначно ослобођење од вишевековног турског јарма.

Од тада нас нису мимоишли ни једна европска или светска катаклизма, ни један отимач и освајач. И никоме се нисмо покорили, никога нисмо пустили да макар једну ноћ преспава мирно на нашој земљи. Наша жеља да живимо на своме, у слободи и једнаки - епска је!

Ако смо заједнички устали против отоманског, аустроугарског, немачког царства, нацизма и фашизма, ако смо заједно прошли кроз најтежа искушења борећи се за братство и равноправност међу народима, сада нам је императив и Божја жеља да заједнички градимо бољи живот својих грађана. Свако слободан и сви равноправни.

Цитирам Василију, црногорску Милунку Савић: "Да није било крвавог Божића на Мојковцу, не би било ни Васкрса на

Црна Гора је изнедрила великане попут Његоша и осталих Петровића на Цетињу, а крвне везе најнепосредније симболишу спајања краљевских породица Карађорђевића и Петровића.

Наше бивше заједничке државе не треба да нам буду повод за било каква сумњичења, пребацивања одговорности или раздвајања. Све оно што је било лепо у тим творевинама, а било је доста тога, требало би увек да нам је прво на памети и увек у првом плану. Србија и Црна Гора су се свакако, и јавно и суштински определиле за чланство у Европској унији, зато што очекујемо да у тој Унији преовлађују све оне вредности за које смо ми полагали и животе: слобода, равноправност, напредак и развој, солидарност међу народима и државама.

У свакој кући смо се учили и одрастали на Његошевом стиху, на српском народном десетерцу, на порукама сведеним у стих или два које су постале наше јединствене заједничке заповести, цртице чојства и јунаштва, поруке које су свевремене и универзалне.

Његошева посвета "Горског вијенца" праху оца Србије Карађорђу, није ништа друго до још једна људска и поетска, историјска и митска вертикала наших народа и држава. По тој вертикали успињемо се као људи, она нас држи у усправном и поносном заједништву.

То је наше заједничко хтење у савременом добу, наш заједнички пут на коме нам ваља да се нађемо једни другима као што смо вазда чинили кроз историју.

Моја основна водила је да међусобним испомагањем и јачањем свести о нераскидивој међузависности наших судбина, можемо чврстог корака и уздигнуте главе крочити у сутрашњицу.

Још једном хвала на части, а ако вам се икада учини да сам се изменио и да је више не заслужујем, јавно ми поручите да је вратим. Гледаћу да ми се то не деси, ни мени ни мојим потомцима, ни у земаљском ни у небеском царству.

Из прилога Дарка Јововића.

Председник Удружења Васојевића др Лука Кастратовић честитао председнику Србије на повељи почасног грађанина

Мојковачка битка је златним словима уписана у српску историју. Показала је оне врлине Црногораца које су митска основа сваког великог, јуначког народа, а Црногорци то јесу - храброст и жеља да се брату помогне у невољи. Каква невоља! Да није било битке на Мојковцу у коју је сердар Јанко Вукотић повео и ћерку Василију, ко зна како би Србија данас изгледала и којим би се језиком у њој говорило.

Кајмакчалану". И још смо од ње сазнали шта су Црногорци мислили о том боју: (цитирам) "Праведно је, и поштено је, и људски је ово што радимо: бранимо свој образ и свој голи криш. То је једино што нам ђедови оставише: образ и криш. Камен се овђе диже високо, у недоглед, губећи се у плаветнилу неба. А земље мало, педаљ -два, тек да се не каже да је нема. Важно је да је братска српска војска измакла, ако ми изгинемо имаће ко да нас освети и сатре швапску силу". (крај цитата) Одбранили су свој образ, иако је криш једно време Вељег рата био у туђим рукама.

Зато ће гусле увек имати стихова да опевају истинску гордост, част, чојство у песмама о својим јунацима. И ја сам као младић најрадије слушао Радована Бећировића и његову Битку на Мојковцу.

СРПСКИ ВЛАДАРИ У ПОСЈЕТИ СВЕТИЊАМА

ПРЕДСЈЕДНИК СРБИЈЕ ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ ПОСЈЕТИО МАНАСТИР ЂУРЂЕВЕ СТУПОВЕ

Поводом дана општине Беране, у уторак 21. јула 2015, у овом граду одржана је свечана сједница Скупштине општине Беране на којој је предсједнику Србије г.-дину Томиславу Николићу уручена повеља почасног грађанина Берана. Након ове свечане церемоније Томислав Николић је посјетио катедрални манастир наше Епархије – Ђурђеве Ступове.

Предсједник Николић и Владика Јоаникије

У оквиру посјете Беранама Предсједник Србије Господин Томислав Николић је боравио и у катедралном манастиру Епархије будимљанско-никшићке, Ђурђевим Ступовима, гдје је, тим поводом, за високог госта Његово Преосвештенство Епископ Јоаникије уприличио свечани пријем. Он је предсједника Србије упознао у кратку историјом ове древне немањићке задужбине од времена устројавања Српске Цркве и постављања првог епископа славне светосавске Будимљанске епископије којом је управљао ученик Светог Саве Хиландарац Епископ Јаков.

Кроз цијели период Немањића ова светиња је, нагласио је Владика Јоаникије, имала значајну улогу на духовном, културном и просветном плану. За ову светињу је био много везан и Свети Стефан Дечански, који је као млади краљ наследник господарио Будимљанском жупом и молио се овдје. Такође и његов син велики, славни, моћни цар Душан везан је за ову светињу, изградио је спољну припрату и обновио живопис у цијелој цркви.

„Било је много српских владара који су посјетили ову светињу, а међу њима, свакако, треба да поменемо и великог краља Александра мученика који је ову светињу посјетио прије 120 година, када је она је била у очајном стању.

Носила је ознаке страдања нашег народа, била сва у гаражи од претходних паљевина. Овај манастир је, између осталог и то треба поменути, паљен пет пута, али је увијек имао снаге, а то је

Заједничка фотографија испред манастира

заправо снага нашег народа, духовна сила која нас покреће, имао је снаге да се обнови и никада није престао појати. Ми сматрамо да је то посебан благослов Светог Саве.

„И овај данашњи догађај је логичан наставак оних претходних догађања, које смо имали овдје, приликом прославе осамстогодишњице манастира Ђурђевих Ступова, али, исто тако, сматрамо да је ово почетак припрема за прославу осамстогодишњице будимљанске Епархије, који је уједно и велики јубилеј СПЦ“, казао је Његово Преосвештенство владика Јоаникије.

Он је Томиславу Николићу, овом приликом, поклонио икону Пресвете Богородице, пожеливши да га Пресвета Богородица штити и да снаге да тешко бреме предсједничке функције изнесе како Господ Бог и Свети Сава заповиједају.

„Господине предсједниче, добро нам дошли. Нека овај Ваш долазак у Беране и у манастир Ђурђеве Ступове отвори нову страницу добрих, лијепих, братских односа између Србије и Црне

Владика Јоаникије упознаје предсједника са историјом манастира

Горе. Ако има светиње која је вјековима повезивала Србију и Црну Гору и ако има племена које је вјековима повезивало Црну Гору и Србију то је управо манастир Ђурђеви Ступови и племе војводе Васа.

„Знамо да имате много афинитета према нашој историји, традицији, нашој вјери, светосавској култури. У спомен ове ваше посјете, ове дивне свечаности која се догодила у Беранама, желим да Вам поклоним икону Пресвете Богородице за ваш дом, а ако желите, можете је поклонити Вашој задужбини коју градите. Ми је поклањамо Вашем дому, па онда, према Вашој вољи, нека тако и буде. Да Вас Пресвета Богородица штити и да Вам да много снаге, да ово тешко бреме, које је наш народ ставио на Ваша рамена, изнесете како „Бог и Свети Сава заповиједају. Нека Вам Пресвета Богородица у томе буде на помоћи, желим Вама, Вашем дому и цијелом српском народу, кога ви представљате, многаја, благаја и вјечнаја љета“, поручио је Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије, приликом посјете Томислава Николића манастиру Ђурђеви Ступови.

Текст преузет из часописа “Свевиђе”, број 28/2015

ИЗ ЛОКАЛНЕ УПРАВЕ БЕРАНЕ ПОРУЧУЈУ

ПОДРШКА ШКОЛАРЦИМА

На свечаној седници скупштине општине Беране, 21. јула 2015. године, предсједник општине Беране Драгослав Шћекић уручио је предсједнику Србије Томиславу Николићу повељу почасног грађанина општине Беране

Предсједник општине Драгослав Шћекић

Општина Беране је почетком јуна ове године по први пут организовала свечано уручење награда за преко 170 ученика основних и средњих школа, укључујући и Нижу музичку школу, за школску 2014/2015 годину, у категоријама Луча, Луча 1 и Луча 2. Награђени су и ђаци генерације и ученици за постигнуте резултате на признатим такмичењима у земљи и иностранству.

Предсједник општине Беране Драгослав Шћекић на свечаности нагласио је да образовање има улогу како у личном тако и у друштвеном развоју, оно и представља карику коју локална управа истиче у први план.

Тако је у Беранама обиљежен завршетак школске године, док је почетак нове 2015/2016 обиљежен је уручивањем бесплатних уџбеника свим ђацима од првог до четвртог разреда, у 12 основних школа, које је обезбједила Општина Беране.

Како је казао предсједник Шћекић, локална управа ће уложити напоре да за следећу годину обезбједи уџбенике за све разреде основних школа.

Општина Беране је прва општина у Црној Гори која је свим ученицима прва четири разреда основне школе обезбједила бесплатне уџбенике.

Љето у Беранама обиљежила бројна културна дешавања

И овог љета у Беранама традиционално је одржана манифестација „Беранско културно љето“. Љубитељи поезије, позоришта, ликовне умјетности имали су прилику да испрате богат програм манифестације.

Обновљено је позориште за одрасле. Пред више хиљада људи 31. јула на Аеродрому у Беранама успјешно је одржан други музички фестивал Тхундер фест. Под слоганом Покрени грмљавину на овом највећем фестивалу на сјеверу Црне Горе наступиле су велике звијезде регионалне и свјетске електронске сцене.

Министар културе Павле Горановић, похвалио је високо позиционирање културе у локалним политикама и иницијативама беранске локалне управе. Како је истакао, Министарство културе је сигуран и поуздан партнер Општини.

Предсједнику Републике Србије уручена повеља почасног грађанина

Поводом 21. јула Дана општине Беране у сали Центра за културу одржана је свечана сједница Скупштине општине Беране на којој је уручена повеља почасног грађанина предсједнику Републике Србије, Томиславу Николићу.

Беране домаћин младим дипломатама из читавог свијета

Осма Љетња школа за младе дипломате Гавро Вуковић коју организују Министарство вањских послова и европских интеграција, Програм за развој капацитета (ЦДП) Канцеларија УНДП-а у Црној Гори и Општина Беране отворена је у Беранама, у Спомен кући војводе Гавра Вуковића.

Предсједник Шћекић је нагласио да смо веома поносни чињеницом да се Љетња дипломатска школа која носи име великана наших простора, реализује осму годину заредом и што имамо прилику да угостимо преко четрдесет дипломата из различитих земаља свијета.

Завршена дионица пута Беране-Лубнице

Министар саобраћаја Иван Брајовић и предсједник општине Драгослав Шћекића са сарадницима недавно су обишли завршне радове на путу Беране-Лубнице.

Према ријечима Брајовића ради се о значајном путу који ће скратити пут од Берана до Колашина за 40 км и омогућити бољи приступ предјелима Бјеласице и Комова. Како је казао почетак изградње друге дионице пута од Лубница до Језерина почеће на прољеће 2016. године.

У склопу изградње пута, у договору са локалном управом извршено је измјештање и проширење капацитета локалног водовода, што је значајно унапједило систем водосадијевања у Беранама. У наставку радова на дионици Лубнице-Језерина биће изграђена и два значајна објекта, тунел Врањак дугачак скоро 3 км и мост дужине 150м.

Регионални бизнис центар ускоро почиње са радом

Општина Беране посредством позива Међуопштински развојни Грант Програм ИПА 2011 Поддршка реформи локалне самоуправе 3 реализује пројекат „Успостављање регионалног бизнис центра са бизнис инкубатором на сјеверо-истоку Црне Горе“. Регионални бизнис центар има за циљ да пружа професионалне савјетодавне услуге, организује и реализује посебне тренинге, семинаре и курсеве, бизнис информације, пружа услуге спајања предузећа са центрима знања, помаже предузећима да се организују у кластере, организују грант шеме, промоције. С друге стране, бизнис инкубатор ће учинити доступним простор и опрему неопходне за почетнике у бизнису. Потенцијални предузетници ће добити шансу да започну своје бизнисе у опремљеном простору бесплатно, за прву годину вршења бизниса, под субвенционисаним условима кроз период од 4 године.

Радови на објекту су завршени, именован је директор РБЦ и у току је упосљавање радника. Имплементација пројекта је почела 18. децембра 2013. и трајаће до 17. марта 2016. год.

У току је и оснивање Д.О.О. „Бенерго“ које ће имати за циљ обављање следећих привредних дјелатности: производња електричне енергије, пренос, дистрибуција, трговина електричном енергијом, као и искоришћавање свих обновљивих извора енергије.

Ускоро ће почети са радом и Д.О.О. „Паркинг сервис“. Грађанима Беранама биће олакшано обезбјеђивање паркинг мјеста за своја возила самим тим што ће моћи да обезбједи, према својим потребама и могућностима, повлашћену мјесечну преплату за станаре, повлашћену мјесечну преплату за запослене или повлашћену мјесечну карту за правна лица и предузетнике. Биће обезбјеђено и паркирање по сату. Грађанима се пружа могућност мјесечне преплате 0-24 сата – резервисано паркинг мјесто.

Посјета принца Николе Петровића

Фондација „Петровић Његош“ донирала је Спомен кући војводе Гавра Вуковића, ЈПУ „Радмила Недић“ и Дневном центру за дјецу и омладину са сметњама и тешкоћама у развоју новчана средства у износу од хиљаду евра, по установи. Том приликом принц Никола Петровић Његош боравио је у Беранама.

Заједнички снимак испред Спомен куће војводе Гавра Вуковића

Предсједник Шћекић се захвалио на вриједним донацијама и исказао увјерење да ће се партнерство са Фондацијом тек интензивирати. Говорећи о укупној ситуацији у Беранама, пројектима који су реализовани као и плановима за предстојећи период, између осталог, казао је: „Покушавамо направити солидаран и реалан однос како би помоћ била пружена онима којима је неопходна. У активностима стварања нове вриједности, на свим нивоима, посебну пажњу усмјеравамо на културу и образовање и томе у прилог говори низ мјера којима смо наградили најбоље ученике, такмичаре, куповина уџбеника за ђаке и друге иницијативе које смо покренули“.

Делегација је боравила у Дневном центру за дјецу и омладину са сметњама и тешкоћама у развоју. Директор ове установе Милош Браќочевић у пригодном обраћању захвалио се на донацији, док су дјеца уручила захвалницу и поклон који су сами израдили.

Ирина Кастратовић

РАЗВОЈНИ ПУТЕВИ АНДРИЈЕВИЦЕ

Општина улаже у развој инфраструктуре

Срђан Машовић - председник општине

На територији општине Андријевица увелико се изводе радови на неколико локација а као што смо и најавили друга половина 2015. године је објележена са новим градилиштима.

Пројекат корићења и изградње обалоутврде на ријеци Злоречици у вриједности од 400.000,00 еура је реализован. У наставку се могу виђети слике са терена.

Извођење радова на изградњи његовода Кркори са пратећим објектима у Општини Андријевица. Ово је само један дио од активности које слиједе на градском водоводу, на којем ће бити изграђена и мХе. Због радова на санцији клизишта на локалном путном правцу Андријевица - Јошаница у мјесту „Смољевице” саобраћај се обавља наизменично. Вриједност наведених радова је 350.000,00 еура.

Инвеститори пројекта на Смољевици су Влада црне Горе и Дирекција јавних радова а извођач радова је Техно пут МНЕ Д.О.О. Подгорица.

Радови на реконструкцији градског језгра почели су у јулу ове године. Инвеститори на овом пројекту су Министарство одрживог развоја и туризма, Дирекција јавних радова и Општина Андријевица. Извођач радова је Инжењеринг пут Д.О.О. Подгорица.

12. августа је почела реконструкција зграде Општине.

Миливоје Бакић

24. ВЕЛИКИ САБОР ВАСОЈЕВИЋА У САВИНОМ СЕЛУ

У СУСРЕТ АРАНЂЕЛОВДАНУ
- СЛАВИ ВАСОЈЕВИЋА

Подружница Васојевића у Савином Селу негује традиције старог завичаја

Ове, 2015 године навршава се 70 - година колонизације доласком Васојевића и осталих народа у Војводину- Савино Село, па је 25.новембар проглашен Даном села. Колонизација у Савином Селу доласком колониста из Васојевића је почела новембра 1945 године и то у двије фазе. Прва група стигла је крајем новембра 1945 , отуд термин 25.11. као празник села, железничким транспортом коју је предводио Илија Дедовић. Друга група кренула је 27.септембра 1946 године иако је кретање из завичаја било планирано нешто касније, кренуло се двадесет дана раније да би се стигло до 10. октобра када су били заказани избори за народноослободилачке одборе.

Друга група је стигла 09.10. 1946. године у 16 сати ,дакле уочи самих избора. Другу су сачиљавале двије групе и то: 61 породица из андијевачког среза и 56 породица из беранског среза. Ове групе је водио Јагош Раичевић. Из среза Беране и Андијевица којој је припадао Плав и Гусиње дошло је из 72 матична мјеста, укупно 322 породице са 1828 досељених чланова.

Породично доминирају породице из матичних мјеста: Шекулар 25 породица, Грачаница 14, Трешњево 10, Плав 10, Виницка 10, Калудра 11, Беране 17, Штитаре 18, ПИјелоге 15, Бубање 13, Главаца 15, Лијева река 8 и тд. Од 15 нација колонизираних у Савино Село, национална структура 1948 године изгледала је овако: Црногораца 1688, Срба 1091, и свих осталих је било 2305 становника од укупног броја 5084 становника.

Васојевићи несумљиво су у Војводину донијели свој језик, лексичко благо, обичаје, обичајно право, предања, моралне норме, чојство и.т.д. Међутим носталгија за старим завичајем климатолошки и хиролошки фактори утицали су да се породица , ређе појединац сам врати у пређашњем рају. 1995 године у Савином Селу одржана је велика манифестација прославе 50. година колонизације на којој је промовисана књига Монографија Савиног Села аутора проф. Николе Путића, која у једном сегменту обрађује колонизацију.

Петко Копривица, Вук Дедовић, Марко Ђукић и Новак Зекић

Република – дир.Борислав Станишић, Екопак-систем Нови Сад – дир. Рајко Станисавић, МЕК–систем Нови САД – дир. Жељко Кнежевић, Одељење Подружнице У.В. Суботица – Војо Раичевић, Секретаријат за образовање науку , културу и етничке заједнице АП Војводине , Адвокат Небојша Перовић, Београд – Савино Село, Бојовић Милорад – Мики Београд, Шторк - Кула , Ралевић Златко - предузетник , Рачић Кићо - предузетник Гајдобра, Сервис Радивојевић - Савино Село , Бабовић Ранко - предузетник Нови Сад, Бабовић Р.Стефан - Нови Сад, Очачар Врбас - Мркоје Томовић, Раичевић З.Петар - Нови Сад, Радић Лазо Савино Село - пок., Пекара Савино Село - власник Горан Симић , Земљорадничка Задруга Деспотово - дирек.Влаовић, Томић Раде - Косанчић - С.Село - Куцура , Сокановић Милутин - Савино Село , Плантаже Липар из Липара, Пољопривредна апотека - Еско Савино Село, Племе Кучи - Бојовић Стевана Горан , Балевић Зоран - Савино Село.

Такође се захваљујемо анонимним донаторима који су у знатној мјери допринијели успјеху рада Удружења.

Делегација подружнице Удружења Васојевића из Савиног Села посетила је гроб преминулог племенског старешине Ћира Бабовића, а присуствовала је и литургији у част Александра Невског, прислави племена Васојевића у Васовој цркви на Ножици.

Марко Ђукић

У новоотвореној канцеларији пејзажи завичаја и портрети руководица Удружења Васојевића

Д О Н А Т О Р И
УДРУЖЕЊА ВАСОЈЕВИЋА – ПОДРУЖНИЦЕ У САВИНОМ СЕЛУ

Неизмјерну захвалност дугујемо нашим донаторима, дародавцима и суфинанси-јерима који су својим доприносом свесрдно помогли наше Удружење да се нашим акти-вностима постигне циљ дјеловања и одржавања манифестација последње 3 године: Општина Врбас, Општина Беране , Европски Универзитет –ректор проф.др. Милија Зечевић, Млин „Тиса“ Савино Село, ГО „Напријед“ - директор Душко Бојовић, „Инобачка“ Нови Сад – директор Жарко Бабић, Водовод и чистоћа – Суботица , Београдска пословна школа – Београд, Јужна бачка – Енерготехника Нови Сад, Еко село „Станишић“ Српска

Савино Село - престоница Васојевића у Војводини

У АЕРОКЛУБУ У БЕОГРАДУ 2015. ГОДИНЕ

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ЗА БАДЊЕ ВЕЧЕ

Један од највећих црквених празника—Бадње вече, са великом радошћу обележава Удружење Васојевића, сваке године. Тако је било и 2015. године. Уз звуке гусала и пјесме ученика, на скупу, увеличана је прослава, а у говорима је истакнут значај и потреба окупљања Васојевића ради дружења и одржавања традиције, укључивања младих и договора за наредни период.

Свечани пријем су приредили почасни предсједник Удружења Васојевића, проф. др Милија Зечевић и актуелни предсједник Удружења, генерал др Лука Кастратовић.

Присутствовали су: с лијева на десно - Дале Ђулафић, Лука Кастратовић, Слободан Мишовић, Драган Бакић, Миодраг Зечевић, Војо Војиновић, гуслар Копривица, Милан Вешовић, Радивоје Паповић, Ратко Васовић, Димитрије Томовић, Јован Стриковић, Вук Рашовић, професор Оташевић, Мирослав Стојановић, Драган Радевић, Миломир Ђуровић, Милија Зечевић, Радослав Зечевић, Мирослав Поповић, Јездо Марсенић, Ацо Поповић, Зоран Зечевић и млађи Рашовић.

ОД ЧАКОРА ДО ТИФРАНА У ЧАСТ ВЕЛИКОГ ДРЖАВНИКА

КРАЉ АЛЕКСАНДАР КАРАЂОРЂЕВИЋ У ВАСОЈЕВИЋИМА

Свечаном академијом у беранском Дому културе завршена је манифестација под називом “Путевима Краља Александра Карађорђевића” у организацији Удружења ратних добровољаца 1912-1918, њихових потомака и поштовалаца

Од 12. септембра до 2. октобра 1925. године краљ је са супругом Маријом путовао кроз већи дио територије Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца за које је вријеме обавио сложене и одговорне задатке. Њихова посјета са државничком свитом Црној Гори, присуство и учешће у преносу Његошевих костију на Ловћен у Нову Капелу, чији је обновитељ био краљ, остала је забиљежена као величанствена и историјска.

Из Берана је 17. септембра новинар Краков информисао читаоце у листу "Време" о путовању Краља и Краљице у Црну Гору. Тога дана краљевски пар је кренуо из Дечана. Свечаност је почела освећењем пута Пећ-Чакор-Андријевица, који је назван пут Краља Александра. На четвртог километру од Пећи подигнут је славолук, гдје су радници, инжењери и свештенство дочекали краља и краљицу. Пут Пећ-Андријевица изграђен је под владом краља Александра. Архимандрит Иринеј је освештао пут, а краљ пресекао тробојну траку и тако отворио саобраћај.

Манифестација је кренула са Чакора, места уласка Краља Александра

Краљевски пар са свитом свечано је дочекан на Чакору и Горњем Полимљу, гдје га је бираним ријечима поздравио посланик Новица Поповић. Андријевица је била прва црногорска варош у коју је краљ ушао. На самом уласку у варош била је подигнута велика тријумфална капија пред којом је била постројена чета војника. У шпалиру су били ђаци, чиновници, инвалиди, ратници. Огромни свијет Васојевића дочекивао је необичне путнике код саборне Цркве. Ту су између осталог били ђенерал у пензији. Радомир Вешовић, војвода Милош Војводић, срески поглавар Радета Ракуш, државни савјетник Јанко Спасојевић, председник одбора за дочек Милош Драговић. Ту су били војвода и сердари, који су носили револвере о појасима, одјевени у зеленим и бијелим доламама, плавим чакширама, јелецима... Топови су објавили краљев долазак. Код тријумфалне капије краља је дочекао поглавар среза Радета Ракуш и председник општине Арсо Арсеновић. Митрополит Дожић дочекао је краља испред цркве, поздравио га дирљивим говором и увео у цркву гдје је одржано молепствије. Испред цркве било је много народа, гдје се кретало коло и пјевало, краљ је дао сиротињи 5 000 динара и цркви 10 000. О његовој посјети Васојевићима подаци говоре да су краља у свим мјестима кроз које је прошао дочекивали угледни прваци и домаћини тога времена. На Чакору га је између осталог поздравио народни посланик и учитељ из Велике Новица Поповић. У Андријевици га је дочекао Ђукан Вулевић, учитељ из Трешњева, са својим ђацима и тражио изградњу нове школе у Треччи, што је и учињено. Беране је посјетио 17. септембра 1925. године у пратњи Марка Цемовића и других великодостојника. Приликом доласка у манастир Ђурђеви Ступови дочекали су га поздравним говорима игуман Јосиф Лекић и професор и књижевник Драгиша Боричић. Приликом те историјске и, испоставиће се, и једине посјете српског краља Црној Гори до данас, истицано је са радосћу и поносом поријекло Карађорђевића из Васојевића. Занимљиво је да је на примједбу једног угледног домаћина ("Зашто Васојевићи немају посланика у Скупштини Југославије?") краљ одговорио ријечима: "Шта ће вама посланици, ви имате краља!"

Из Андријевице краљ је пошао у Беране, гдје је стигао око подне. На Градинском пољу били су Срби и муслимани у националним одијелима и окићеним коњима. У центру вароши краља је дочекала "маса свијета". На славолуку, на улазу у Беране, били су исписани стихови пјесника Мила Вуковића, начелника општине Беране:

"Родна грудa ове земље, колијевка Вожда - дједе, стољећима чекала Те, Краљу славе и побјезде!". А на том слављу народни гуслар Вуко Ацић пјевао је пјесму о васојевићком поријеклу Карађорђа. Тада неко од присутних упита краља: "Величанство, је ли ово тачно?", а краљ потврди: "Тачно је!"

Пуцањ топова означио је долазак краља у Беране, цио град је био окићен цвијећем, куће застрте ћилимима, бршљанима и боровином. Новинар листа "Време" информисао је читаоце 18. септембра т.г. да је Беране тога дана изгледало као "најчистија варош у држави".

Код Основне школе био је припремљен ручак. Ту је краља и краљицу поздравио председник општине Милан Вешовић са неколико пригодних реченица, а затим представио групу угледних грађана. Ту је био, између осталих, Реџеп Црновршанин, порезник коме је пријестолонаследник те године крстио деветог сина. Он је краљу за пријестолонаследника Петра предао на дар црногорско одијело. Краљ је разговарао са добровољцима из минутих ратова, инвалидима, омладином, међу којима је било и муслимана. После кратког одмора у згради начелства краљ је пошао у манастир Ђурђеви Ступове, праћен урнебесним клицањем и пјевањем многих мјештана. Поворка народа правила је кордон и у великом броју кренули су пут манастира. Око 15 минута присуствовао је служби у манастиру.

Манифестација је завршила код споменика Краљу Александру у Тифрану

У Беранама је краљ пред полазак подарио 3000 динара Дому трезвености, затим 1000 динара Женској радничкој школи, 1000 динара најбољем ђаку Учитељске школе, 3000 динара радничком занатлијском удружењу, 3000 динара подмладку Црвеног крста гимназије, 10000 динара сиротињи, за довршетак судске зграде 5000 динара, за градњу зграде гимназије је обећао новчана средства и прихватио је потребу изградње пута Беране-Рожаје-Косовска Митровица.

Краљ Александар је саградио зграде - Скупштине општине, Суда, Гимназије, Дома трезвености (данас Полимски музеј) – које су до данас остале онолике колике су биле и у његово вријеме, што јасно говори да је у архитектонско-грађевинском смислу ударио темеље изгледа некадашње вароши у модеран градић. Уз пут Бијело Поље-Беране, изграђен 1929. године, ово је конкретан учинак краља Александра на овом подручју. Из Берана краљ и краљица су наставили путовање кроз Црну Гору и Далмацију. Њихова посјета дијела Црне Горе и Далмације примљена је у народу срдечно.

О томе је академик Владо Стругар написао: "За Црну Гору заиста историјски догађај, за краља Александра умилни исказ својности са родним крајем; Црногорцима понос и изрицање најузвишеније похвале херојској слави Црне Горе и њиховом витештву".

Из текста Дарка Јововића

ЗАВИЧАЈ СЕ У СРЦУ НОСИ

ПЕТИ АВГУСТ - ДАН ЗА НЕЗАБОРАВ**Велики је доживљај у једном даху посјетити манастир Ђурђевог ступова,
планину Јеловицу и Комове - Цар планину**

Прота Милош Велимировић, обилазећи предјеле Васојевићке, крајем 19. вијека записао је: "Брате Србине, путниче, ако хоћеш да идеш да видиш Комове, а ти дођи, нећеш се покајати. Видјећеш љепоту предјела, високе шуме, борове, осјетићеш њихов мирис, чућеш жубор извора. Све је ту: птице, тетреби, срне, кунице, јелени, а око ријека бујна трава, цвјетови, високи, планински..."

Вука Зечевић, Језда Марсенић, Владика Јоаникија, Проф. др Милија Зечевић и др Лука Кастратовић

И нијесмо се покајали! Иако смо више пута планирали да посјетимо Комове прилика нам се указала тек овог љета, и то само накратко, али довољно за надахнуће и незаборав. На пут сам се, четвртог августа 2015. упутио са Милијом Зечевићем, Вуком Зечевићем и Илијом Чеперац. Пут нас је водио преко Дивчибара, Златибора, Берана и Ђурђевих ступова и Јеловице до Штавне, испод васојевићког Кома, тог горостаса, цар планине и симбола Васојевића. Крајолици све љепши од љепшега, а усхићење и надахнуће љепотом природе врхунац се достиже на Штавној, испод васојевићког Кома, петог августа у поподневним часовима. Опојни планински ваздух и сунчеви зраци, који отварају бистар поглед низ Васојевиће, је доживљај који може описати само пјесник.

Језда Марсенић, Проф. др Милија Зечевић, др Лука Кастратовић и Вука Зечевић

Проф. др Милија Зечевић и панорама Комова

Зауоставили смо се на Дивчибарама и Златибору, а преноћили у Васојевићима. Срели се са пријатељима и познаницима у улици Мојсије Зечевића, у Беранама. Следећег дана нам се придружио Јездо Марсенић. Посјетили смо владика Јоаникија у Ђурђевим ступовима. Затим, пут наставили ка Јеловици, тој планинској љепотици. У предвечерје смо стигли на Штавну, гдје дах застаје куд год се окренеш и погледаш.

Гдје год смо се појавили срели смо и неког од студената професора Милије Зечевића, оних који су давно завршили школовање или који сада студирају. Из наших кола одјекивале су гусларске пјесме и пјесме из Црне Горе и Васојевића. Запјевали смо, између осталог, и пјесму: "Да запјевам немам вољу док не чујем глас пиштољу". И нашао се у планини и пиштољ, па је професор, на задовољство и присутних гостију и туриста, испалио неколико хитаца. Тако налажу наши обичаји!

Носимо доживљај и слике крајолика из Васојевића за приповиједање и незаборав.

Л. Кастратовић

Проф. др Милија Зечевић и генерал др Лука Кастратовић

**ДОМАЋИНИ ПРИСЛАВЕ 2015. – БРАТСТВО ДАБЕТИЋ И КОЈИЋ
ЗАВЈЕТНА СЛАВА ВАСОЈЕВИЋА - СВЕТИ
АЛЕКСАНДАР НЕВСКИ****У СЛАВУ АЛЕКСАНДРА НЕВСКОГ У НОЖИЦИ ОДРЖАН САБОР ВАСОЈЕВИЋА**

И овог 12. септембра, као и сваке године на дан Св. Александра Невског, окупили су се Васојевићи око цркве Архангела Михаила на Ножици, да још једном прославе своју завјетну славу и подсјете се својих предака, који су под заштитом овога свеца, доносили слободу и славу племену Васојевића. Свету литургију служио је епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије са свештеницима Епископије и пароха љеворечког јеремија Драгослава Ракића и протојереја Бранка Тапушковића, свештеника Митрополије црногорко-приморске.

Након литургије, Васојевићи и њихови гости, окупили су се око трпезе љубави у Лијевој Ријеци, коју су ове године припремили кумови славе братственици Дабетићи и Којићи. Посебну радост донијели су нам наши племеници из Савина Села. Иако географски далеко, увијек блиски и драги, и ове године предвођени господом Ђукићем и Дедовићем, дошли су да са нама подијеле братску радост поновног виђења.

Представници братства Дабетића и Којића, Душко Дабетић и Миомир Којић, уручили су г. Јоаникију новчани износ од 1400 евра, као братственички допринос изградњи Храма у Беранама, а кумство славе за идућу годину, у име братства Дујовића, преузели су представници братства Слобо и Мишко Дујовић.

Лијева Ријека

На крају учесници свечане трпезе сакупили су одређену суму новца за изградњу споменика Вуку Караџици и свим Караџићима, чије је поријекло из Лопата, више Лијеве Ријеке. Уз пјесму и гусле весеље је још дуго потрајало у Лијевој Ријеци.

Удружење Васо

Васова црква на Ножици

30 ГОДИНА ТРАДИЦИЈЕ,

Европски Универзитет у хотелу Метропол на челу са проф. др прославио 30 година традиције, успешног рада, квалитета, као и

Проф. др Милија Зечевић, ректор Европског универзитета, обраћа се присутнима

Током 30 година са већ изграђеним међународним угледом и својим упорним, истрајним и квалитетним радом са тимом еминентних професора образује студенте који су успешни, иновативни, савремени, предузимљиви и креативни.

На почетку пријема присутне је поздравио Ректор Европског Универзитета проф. др Милија Зечевић, који је квалитетно испратио још једну генерацију студената и увео у свет успешног пословања. Проф. др Лепосава Зечевић, Декан Факултета за европски бизнис и маркетинг обратила се присутнима и пожелела им срећу, здравље и успешну каријеру. Потом је уследила свечана додела диплома!

Водитељ програма свечане академије била је Дијана Ракић - асистент Декана, која се обратила речима: „Дозволите да Вас поздравим и пожелим добродошлицу у име Европског Универзитета, чији је Власник и Ректор проф. др Милија Зечевић, а чији је допринос развоју науке и образовања од непроцењиве вредности'.

У музичком програму свечане академије учествовала је Ана Станић са џез оркестром, као и сестре Трмчић које су извеле репертоар традиционалне српске музике!

Након уручења диплома, уз свечану вечеру дипломци, мастери, докторанти и њихови родитељи и пријатељи, бројне јавне личности и дипломате, професори Европског Универзитета уживали су у сјајној атмосфери у свечаној сали Никола Тесла и на тај начин прославили овај значајан јубилеј.

Студенти су изразили посебну захвалност Ректору и оснивачу Европског Универзитета Проф. др Милији Зечевићу, Декану Факултета за европски бизнис и маркетинг Проф. др Лепосави Зечевић, Проректору Проф. др Олгици Зечевић Станојевић као и осталим професорима Европског Универзитета на дугорочном, квалитетном, истрајном и преданом професорском раду и начину на који су им пренели стручна знања и животна искуства и на тај начин их припремили за успешну каријеру, сјајну будућност и вечиту утакмицу живота.

Са свечаности у Метрополу

УНИВЕРЗИТЕТ

УСПЕШНОГ РАДА И КВАЛИТЕТА

Милијом Зечевићем одржао је свечану академију и на тај начин успешног завршетка генерације дипломираних и мастер студената

Додела дипломе—студент генерације, Проф. др Лепосава Зечевић и Проф. др Олгица Станојевић Зечевић

Да постижу изузетне резултате сведоче Дипломирани и Мастер студенти који су запослени на водећим позицијама као менаџери, извршни менаџери, Акаунт менаџери у области банкарства, маркетинга, консалтинга, културе, медија, туризма, фармације, аутомобилске индустрије, модне индустрије, спорта, итд...у следећим компанијама: *Radisson Blu, Loreal, Pertini, Laguna, Coca-Cola, Hypo Alpe Adria Bank, Raiffeisen, Beogradski Sajam, Oriflame, Hotel Splendid, Hotel Hyatt, hotel Olimp Zlatibor, Narodna banka Srbije, Savet Evrope, Opstine, NIS, Eco Hellenic Petroleum, Ford, Mc Cann Ericson* и друге маркетинг агенције...

Додела повеља запосленима

и успешно настављају своју бизнис менаџерску каријеру!

СТРАТЕШКА ПОЛИТИКА

Европски Универзитет у својој стратешкој политици посебно води рачуна о квалитету наставе и иновативном образовању, младима, као и о нашим спортистима. Проф. др Милија Зечевић Ректор Европског Универзитета наградио је кошаркашице репрезентације Србије стипендијом на овом универзитету.

Теорија и пракса у корак са временом!

Додела повеља запосленима

РЕКТОР ЕВРОПСКОГ УНИВЕРЗИТЕТА ПРОФ. ДР МИЛИЈА ЗЕЧЕВИЋ ИЗАБРАН ЈЕ ЗА СЕНАТОРА ДРЖАВЕ АУСТРИЈЕ

Резултати изборног претраживања књиге Проф. др Милије Зечевића у Народној библиотеци Србије

Бр.	Наслов	врста грађе	година	бр.	Наслов	врста грађе	година
1.	Интернационални менаџмент	уџбеник	2015	24.	Интернационални менаџмент	уџбеник	2002
2.	Хотелијерство као систем	књига	1988	25.	Најуспешнији југословенски менаџери	књига	1994
3.	Менаџмент	уџбеник	1993	26.	Менаџмент	уџбеник	1999
4.	Менаџмент и рачуноводство: (амерички приступ)	уџбеник	1992	27.	Интернационални менаџмент	уџбеник	1999
5.	Бизнис Менаџмент	наставна грађа	2007	28.	Систем усмереног образовања кадрова за угоститељско-туристичку привреду	књига	1979
6.	Истакнуте личности из Црне Горе у Србији	књига	2005	29.	Збирка урађених задатака из математике	уџбеник	1979
7.	Менаџерско одлучивање	књига	2014	30.	Математика	уџбеник	1978
8.	Модерни менаџмент: монографија	књига	2014	31.	Систем усмереног образовања кадрова за угоститељско-туристичку привреду	књига	1979
9.	Интернационални менаџмент	уџбеник	2011	32.	Збирка урађених задатака из математике	књига	1977
10.	Модерни менаџмент: монографија	књига	2011	33.	Симулациони модел хотелијерства као система: докторска дисертација	дисертација	1985
11.	Менаџерско одлучивање	уџбеник	2000	34.	Пословни систем : организовање, управљање, моделирање	истраживачки извештај	1988
12.	Менаџмент	књига	2010	35.	Управљање предузећем: <i>managerial approach</i>	књига	1990
13.	Интернационалне релације	књига	2001	36.	Пословни систем: организовање, управљање, моделирање	стручна монографија	1988
14.	Менаџмент	уџбеник	2008	37.	<i>International management</i>	уџбеник	енг 2008
15.	Глобални и трансационални бизнис и менаџмент	уџбеник	2008	38.	<i>International management</i>	уџбеник	енг 2005
16.	Производни и оперативни менаџмент	уџбеник	1995				
17.	Амерички и јапански бизнис	уџбеник	2007				
18.	Интернационални бизнис и менаџмент	уџбеник	2006				
19.	Основи менаџмента: руковођење и бизнис менаџмент	уџбеник	2006				
20.	Менаџмент	књига	1991				
21.	Интернационални бизнис и менаџмент	књига	2004				
22.	Математика : за II разред школа за квалификоване раднике угоститељске, трговинске, фризерске и других струка	уџбеник	1972				
23.	Менаџмент	уџбеник	2005				

ИНОВАЦИОНИ ЦЕНТАР ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ ИЗДАО ЈЕ КЊИГУ

РАЗВОЈ СИСТЕМА ЦИВИЛНЕ ОДБРАНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ - НОВИ МОДЕЛ

Аутор је генерал др Лука Кастратовић, а у књизи је дат историјски развој цивилне одбране и бивших република СФР Југославије до 1992. године, као и Црне Горе до 2006. године

ИЗВОДИ ИЗ РЕЦЕНЗИЈА

Понуђени материјал је актуелан и са становишта његовог значаја неопходан за даљи развој система Цивилне одбране у Републици Србији. Данас у свету и код нас Цивилна одбрана и сви њени елементи имају све већи значај у решавању бројних питања заштите, спасавања и одбране људских живота, личне и колективне имовине и објеката од стратегијског значаја за становништво и земљу. Бројне природне и друге катастрофе и несреће, намећу потребу за још бржим развојем и осамостаљењем система цивилне одбране. Ова студија је један од значајних радова који се бави анализом стања и потребе даљег развоја и усавршавања система Цивилне одбране као најзначајнијег елемента система одбране у целини. Због тога намеће се потреба да ова студија угледа светло дана и да се нађе у свим структурама које се активно баве остваривање циљева и задатака система Цивилне одбране код нас. Материјал пружа аналитички приступ цивилној одбрани, нудећи сасвим нов модел Цивилне одбране у свим условима и за потребе свих структура друштва. Сматрам да понуђени текст има све елементе студије и препоручујем га за коришћење као наставна литература у средњем и високом образовању. Такође, препоручујем да угледа светло дана јер представља нешто ново у развоју система цивилне одбране у Републици Србији.

05.05.2015.године
БЕОГРАД

РЕЦЕНЗЕНТ
Проф. Др Слободан Мишовић

Понуђени рукопис је актуелан и представља значајну анализу развоја и актуелног стања система цивилне одбране у земљама међународне заједнице, земаља у окружењу и посебно у Републици Србији.

Наведена проблематика представљена је кроз посебна поглавља односно целине:

- 1) Одређење система одбране;
- 2) Развој система цивилне одбране земаља у међународној заједници;
- 3) Искуства из развоја система цивилне одбране у свету;
- 4) Развој система цивилне одбране Србије;
- 5) Нови модел система цивилне одбране Републике Србије.

Аутор у тексту обрађује на научно популаран и лексички јасан начин, факторе и чиниоце који утичу на развој и концепцијско обликовање система цивилне одбране у 20. и на почетку 21. века. То чини веома успешно, сагледавајући пре свега, изворе и облике угрожавања становништва, материјалних и културних добара и животне средине на глобалном, регионалном и локалном нивоу.

Структуром рада су обухваћени и на адекватан начин презентовани системи цивилне одбранепојединих земаља, указао на њихова обележја, карактеристике и правце развоја.

Аутор је сматрао веома битним да на одговарајући начин презентира искуства из развоја система цивилне одбране (позитивна и негативна) и то у западним земљама, источноевропским земљама, земљама југоисточне Европе и Балкана.

Посматрајући презентирани рукопис може се закључити да је тежишни део текста посвећен проблематици развоја система цивилне одбране Републике Србије – историјски контекст, нормативно-правни, функционално и институционално одређење система цивилне одбране Републике Србије.

Поред тога, аутор значајну пажњу посвећује функционисању система цивилне одбране као целине и појединих његових елемената у условима НАТО агресије на СРЈ 1999. године. На основу свега тога, аутор у посебном поглављу даје предлог новог модела цивилне одбране који би био примерен потребама Републике Србије.

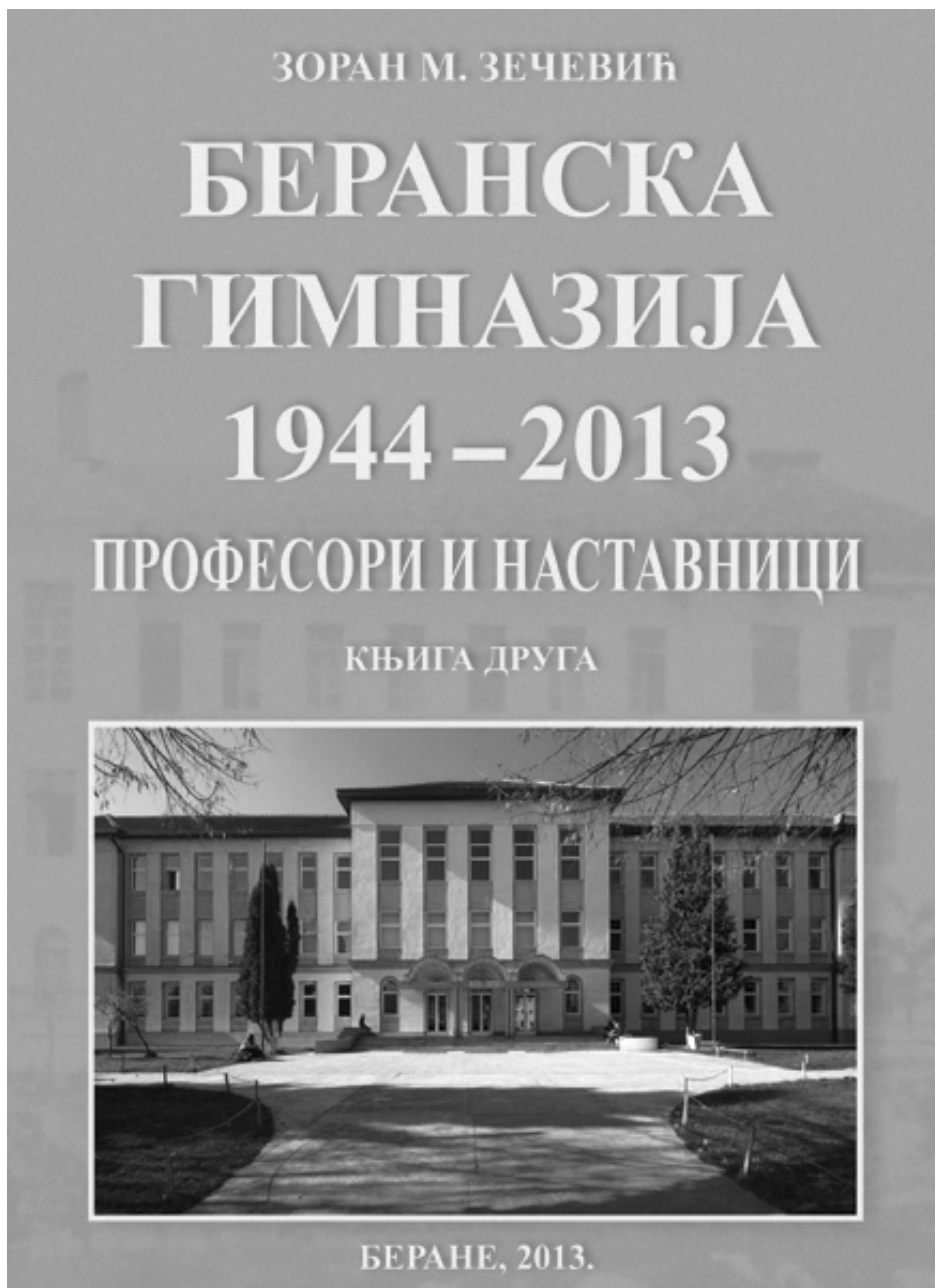
Значај посматране и изложене проблематике произилази бар из два разлога:

Прво, о овој проблематици у домаћајој библиографској грађи нема довољно референтних објављених радова који би указали на стање и трендове развоја и актуелног стања цивилне одбране на глобалном, регионалном и локалном нивоу, и друго, актуелност друштвених, политичких промена, као и појава нових безбедносних изазова, ризика и претњи на глобалном плану, а посебно на нашим просторима, намеће константно решавање актуелних питања и проблема цивилне одбране, цивилне заштите и система заштите и спасавања.

У Београду, 22. 05. 2015.

РЕЦЕНЗЕНТ
Проф. Др Владимир Јаковљевић

БЕРАНСКА ГИМНАЗИЈА 1944 - 2013 ПРОФЕСОРИ И НАСТАВНИЦИ

Беранска гимназија, снимак из хеликоптера

чијем самопрегорном раду, ентузијазму и несебичном залагању је посвећена највећи дио монографије.

Рецензенти овог по свему јединственог и значајног рада из историје школства Берана, потеклих из пера беранских професора, указали су на вишеструко важан и користан истраживачки рад њеног аутора, значајан запис о једном времену и светионику знања културе и свега што је везано за напредак овога краја, документу који ће побиједити пролазност времена и сачувати од заборава.

БЕРАНСКА СОРБОНА

Поводом обиљежавања јубилеја 100 година постојања Гимназије у Беранама, Јавна установа Гимназија „Панто Малишић“ издала је монографску публикацију „Беранска Гимназија 1945-2013-професори и наставници“ књига друга, аутора Зорана М. Зечевића, публицисте и фотодокументаристе, некадашњег ђака ове школе, којом публикацијом је заокружен цјеловити историјски развој једне од најеминентнијих просвјетних установа Црне Горе и једине институције на просторима Полимља у периоду од њеног оснивања до првог столећа живота и рада.

Обимно издање, штампано на 1342 странице, сажето у осам поглавља, представља својеврстан споменик ове образовне куће из које је износећи знање изашло на хиљаде ученика, данас еминентних стручњака свих звања и професија, са потпуним радним биографијама 588 професора и наставника, који су током назначеног периода изводили наставу,

Из предговора

Панорама града Берана

КЊИГА ПРОФ. ДР СЛОБОДАНА ТОМОВИЋА

5000 ВРИЈЕДНОСНИХ СУДОВА**ЈЕДИНА ФИЛОЗОФИЈА**

Већ четири године, пред читаоце се налази књига професора др. Слободана Томовића “5000 вриједносних судова”. Није на одмет да се и овом приликом подсети на једно капитално дело, вјероватно јединствено у историји филозофије. Проф. Томовић је желио да овом књигом сублимира свој дугогодишњи филозофски опус и да синтезу свега онога што је извирало из њега десетинама година филозофског промишљања.

Тешко је наћи филозофа било којег филозофског правца који је на једном мјесту, на оригиналан и аутентичан начин сва своја филозофска увјерења, свој поглед, свој став на овако сублимиран начин понудио прије све га филозофији као науци уопште.

Јединственост аутентичност Томовићевих судова је и у томе што је истим обухватио целокупни умни, људски живот са једне стране, а онда зашао и са оне друге-метафизичке. У центру пажње тог дијела налази се Бог и људска душа. Феноменологија апстрактног поимања односа Бога, односно живог духа Божијег и човјека и његове душе је право надахнуће сваког читаоца. Одатле у Томовићу такав раскош интелекта, бриљантног ума, надахнутог психофизичког споја?. Ма како и колико човек наследио од предака генетску, генеолошку структуру која човјека учини великим у било којој области живота, без сумње у проф. Томовићу је један виши степен или ниво који једино може да дође од Бога. Читалац мора да се суочи са једном префињеном апстракцијом многих питања и одговора, како аутор каже “дељивог оног што није дељиво и спојивог оног што није спојиво”. Преко његовог питања или одговора читалац не може да пређе а да не застане и дубоко промисли, колико му дозвољава лични интелектуални простор, да разумије дубину промишљеног и изреченог Томовићевог суда.

У првом дијелу, Томовић поставља 1000 питања из области онтологије, теорије сазнања и етике, И даје 1000 одговора који имају како он каже “логичко-појмовни ослонац као и конзистентан филозофски поглед”.

Његови одговори на постављена питања превазилазе све правце дисциплине, теорије научних области и то од : психологије, логике, социологије, интердисциплинарних наука, физике, космологије.

Као филозоф-метафизичар и космолог, Томовић је у својим одговорима завирио и у овај дио универзума који је тешко разумети и виђети. Вјероватно је проф. Томовић својим умом досегао и иза граница универзума. Он је то могао својим надахнутим опусом без којег ни ова књига не би виђела свјетлост дана. Све ове филозофске погледе Томовић је у својим књигама дао, подробно образложио и на један лаган начин приближио читаоцу. Хиљаду питања и хиљаду одговора је синтеза његовог филозофског промишљања, и као филозофа и као метафизичара.

Други дио књиге “крз свијет идеја” проф. Томовић је изложио 2393 појма и сентенције из области културе и политичке историје, филозофије, умјетности и ревизије, природних и спекулативних наука, како наводи аутор. На аутентичан и оригиналан начин проф. Томовић воид и уводи читаоца у многе сфере живота и на јединствен начин, логичком феноменологијом изводи многе судове који су егзистентни и тачни да читаоцу не предстоји ништа друго већ да их прихвати и усвоји као своје судове. Начин на који он презентује своје погледе о личностима, појмовима, догађајима и апстрактним изводима је специфичан и аутономан, како сам каже у преамбули текста.

Његово расуђивање представља такође феномен. Са каквом луцидношћу и прецизношћу он изводи закључке свих врста: логичке, аналогне, дедуктивне, индуктивне, и могло би се слободно рећи апстрактне на разумљив начин.

Можда би неки други људи или пак филозофи рекли да је проф. Томовићу лако јер је њега Бог одабрао. Вјероватно, али му је подарио “ и многе непријатеље” са којима је морао цијелог свог филозофског стварања да се бори.

“Више сам живио да бих мислио него што сам размишљао о начину како ћу живјети”. Овако почине треће поглавља које се зове ЕПИСТЕМОМ I. Сам појам ЕПИСТЕМОМ је у доброј мери апстрактан. Наука о знању, сазнању или пак, у филозофији аксиома са којом лакоћом Томовић залази у сферу “феноменолошке матице човјека и његовог достојанства у стратегији других органских врста”. Тај метафизички приступ у карактеру Томовићевих књига, а овим текстом употпуњеним у виду сентенција представља једну аутентичну целовитост у артикулацији свјетског бића у космичким размерама.

И последња књига ЕПИСТЕМОМ II је на неки начин заокружење целокупног филозофског промишљања проф. Томовића. У средишту пажње овог дела је : Бог, природа, живи свијет, друштвени живот и човек. И овај део, као и претходна три даје одговоре у виду логичких судова на готово сва питања из области онтологије, теорије сазнања, етике, естетике, умјетности, религије и др.

ТРАДИЦИЈА: НАКОН ДВА ВИЈЕКА, ПОНОВО У БЕРАНАМА

ВАСОЈЕВИЋКА НОШЊА

Васојевићка народна ношња од данас краси по осам младића и ђевојака, чланова КУД „Коло“ из Берана, чиме је та традиционална ођећа, након више од двјесто година, поново враћена у Лимску долину. Повод за повратак традиционалне ношње су прве васојевићке игре, које ће се данас одржати у Беранама.

„Традиција Васојевића биће обновљена у пуном смислу, а осим ношњи, поново ће се чути и традиционална музика овог краја, и играти шестерац, чувено коло које се игра у тим крајевима, али и вртиколо и марино коло.“, казао је умјетнички директор и кореограф Кола Милан Бојовић.

Ношње специфичног изгледа и начина производње, израдила је Домаћа Радиност „Ракчевић“ по оригиналном изгледу који су одредили етнологи.

„Васојевићка народна ношња је последњи пут произведена прије више од 200 година. За разлику од свитњих ношњи, које су карактерисале Црну Гору, оне су ткана варијанта, рађена од сукна и тканих украса који су се накнадно постављали. Иако је наш поступак рада исти, ношњу нисмо радили на сукну, већ на чоји.“, казала је Радмила Ракчевић. Она је појаснила да је и тада постојала чоја, али је била много скупља, и привилегија за ријетке, тако да се углавном радило на сукну:

„На територији данашње Црне Горе, по етнологима, било је 27 народних ношњи. Сваки крај је имао своју посебност. Те ношње су биле сличне, а ткану је носило 95% становништва, јер нису могли да приуште свитну. Свитна је имала континуитет и није престајала да се производи, док је ткана имала прекид и значајно је да је сада коначно обновљена.“

ОРИГИНАЛНО, ВЕЗ СЕ ПОДРАЗУМИЈЕВА

Ракчевићева је казала да је ношњу радила према оригиналној, која је изложена у етнографским музејима, на којима се види начин рада, мустре и остало. „Етнологи су одредили који материјал се користио у то вријеме, начин рада и оно што је дозвољено данас урадити. Апсолутно је дозвољено на индустријским машинама сашити рукаве. Некада није било машина, радило се ручно и губило огромно вријеме. Данас је то дозвољено, али што се тиче осталог, подразумијева се ручни вез.“

НАШИ ПРЕЦИ

ВОЈВОДА ЛАКИЋ ВОЈВОДИЋ (1848 - 1924)

Једанаести војвода Васојевићки је Војвода Лакић (млађи), син Војводе Стојана, унук Војводе Сима, а праунук Војводе Лакића Кастратовића, рођен у Коњусима. Од дванаест војвода Васојевићких, братство Кастратовића дало је пет војвода. Први Војвода Лакић Новов Кастратовић, други Вуксан– Муса Лакићев Кастратовић, трећи Симо Лакићев Кастратовић, четврти Стојан Симов Војводић (који преузима презиме Војводић по војводској титули коју су задржали његови потомци), пети Војвода Лакић Кастратовић. Они су водили Васојевиће у борби за ослобођење од краја XVIII до почетка XX века, са прекидом времена војводства Миљана Вукова Вешовића.

Писар племенске капетаније постао је 1864. године, а племенски капетан и уједно командант Љеворечког батаљона 1867. године. Помагао је покрет Срба у беранској нахији 1875. године. У рату од 1876. године до 1878. године је командант батаљона у бојевима код Невесиња, Вучјег Дола, Медуна, Гусиња и Бара. Био је на разним дужностима: од 1890. године је командант Васојевићке бригаде, од 1896. године управник Моравско-Васојевићке области, од 1901-1909 министар унутрашњих дјела и од 1909-1912 командант Четврте дивизије. Пензионисан је 1912. године. У ратовима 1912-1913 реактивиран је као командант трупa за опсаду Берана и управитељ свих нових области. У рату 1914-1916 је командант дивизије. Примљен је у Југословенску војску 1919. године. За команданта црногорских батаљона (Никшићког, Колашинског и Цетињског) укупне јачине 1500 људи постављен је 5. децембра 1918. године. Унапријеђен је 1914. године у чин дивизијара (дивизијског генерала). Предсједник општинског одбора Народне радикалне странке у Андријевици био је до смрти, 12. априла 1924. године.

Војвода Лакић је незаобилазна личност у историји Васојевића и Црне Горе. Није био у милости Краља Николе, једном је био хапшен због одласка брата му Драга у Србију, био је поднео оставку на све дужности и ван службе пуних дванаест година.

Није напустио Црну Гору како је очекивао Краљ Никола. О његовом лику и дијелу писано је много. Забиљежено је пуно примјера његове храбрости и пожртвовања, као и анегдота. Издвојићемо пар примјера.

- За успјешно руковођење и храбро држање Васојевићког одреда, на почетку Првог светског рата, краљ Никола је Лакићу Војводићу упутио историјски знамениту писану честитку сљедеће садржине:

"Мојим храбрим Васојевићима изјављујем моју краљевску благодарност, како на храбром и неустрашивом држању у борбама према надмоћнијем непријатељу, тако и хуманим и братским поступцима, исхрањујући не само војнике из Васојевићке бригаде, већ и остале војнике црногорске и српске војске, који дествују и прелазе преко њихове територије.

Истрај јуначки соју Васов. Велика српска породицо, да се хвалиш и поносиш међу морем и Дунавом док буде Срба и јунака. Истрајте најљепши синови моји."

- У том херојском времену преци, главари и памтише сво своје знање и мудрост могли су црпјети само из народа. Није чудо што се у епским пјесмама истакнутим појединцима уз звање увијек ставља атрибут "народни" (народни главар, народни учитељ). Супротност између народа и глаvara сведена је на најмању могућу мјеру.

Један запис о војводи Лакићу врло лијепо илуструје такве односе: *"Када су се Васојевићи деведесетих година прошлог вијека наљутили на краља Николу због његовог нетактичког понашања према Лакићу Војводићу, они су мислили да иду на Цетиње и отворено су поручивали и негодовали: "Шта мисли Господар и зна ли он да смо ми Васојевићи од силног цара Душана. Ако ће он лијепо, добро и јесте, неће ли, како хоће. Граница ни се зна, па га нека тамо, а ми овамо па овесели боже."*

У припреми Велике народне скупштине одбори за уједињење широм Црне Горе и истакнуте личности издавали су Прогласе за уједињењем и слали телеграме подршке. И војвода Лакић је послао телеграм сљедеће садржине:

ВЕЛИКОЈ НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Подгорица

Петовјековне патње српскога народа престале су. Оружје Србина помоћу својих савезника збацило је јарам са себе и турско туђина. Србин је слободан и уједињен благодарети својој храбрости и пожртвованости. Престао је сваки јаук Србина. Дигла се тамо са српских земаља. Огријало је сунце. Жеље народне остварене су. Врата заједничке куће отворена су да у њу уђе сваки Србин, да се братски загрле. Проглашењем уједињења Србије и Црне Горе нестали је руке, која је дизала брата против брата, нестало је тирјанина, који је гњечио и мучио дио нашега народа. Официри округа Васојевићског, са данашњег скупа, упућују Великој Народној Скупштини најтоплију честитку за извршење великог дјела. Скупштина је оправдала народне жеље.

Живјело уједињено Српство и нека се развија и цвјета како сви желимо!

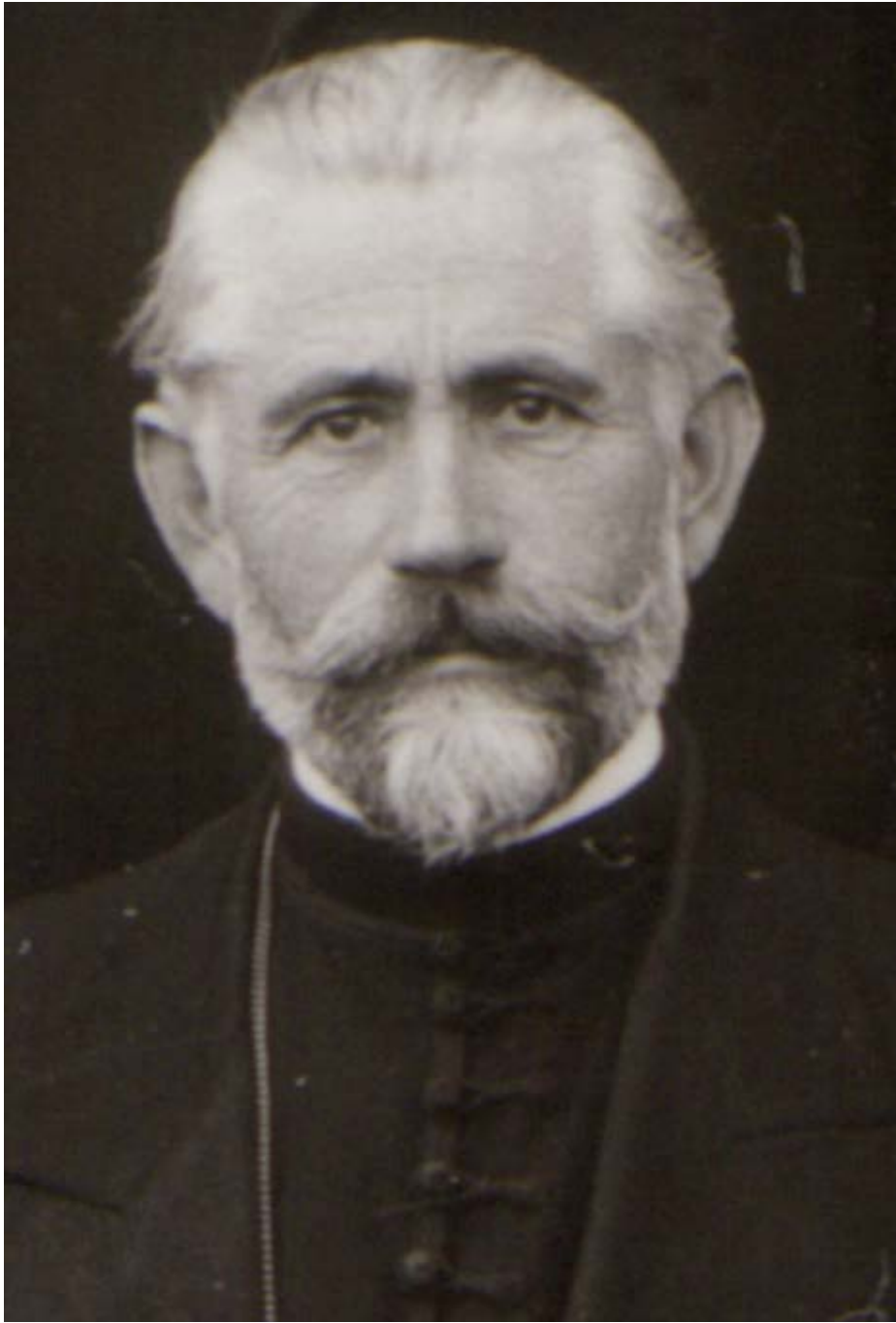
Живио Краљ Велике Србије, Петар Први Карађорђевић!
Живјела Велика Народна Скупштина!

14. нов. 1918. год. Дивизијар-Војвода, Андријевица
Лакић Војводић

Одломци из књиге генерала др Луке Кастратовића
"Сердари, војводе и генерали из Васојевића"

НАШИ ПРЕЦИ

БОЈОВИЋ Луке АЛЕКСАНДРАР - ЛЕКО
Учитељ - протојереј ставрофор
(1884 - 1979)

Протојереј-ставрофор, национално-просвјетни и културни радник, учитељ народних основних школа, архијерејски намјесник беранског протопрезвитерата, аустроугарски заточеник, посланик Велике подгоричке скупштине српског народа Црне Горе, просвјетни референт Зетске области, оснивач и дугогодишњи предсједник варошког Црвеног крста, делегат Среске народне скупштине и предсједник Првог народноослободилачког одбора, хонорарни наставник веронауке од часа беранске Гимназије и Учитељске школе, поратни предсједник општине Берана и један од најугледнијих грађана Доњих Васојевића и Лимске долине.

Рођен је 23. септембра 1884. на Бучу код Берана од оца Луке и мајке Цане Ралевић. Основну школу похађао код манастира Ђурђеви Ступови, Нижу гимназију учио у Битољу, трећи разред гимназије у Скопљу (1902), Тридесето коло (XXX) Богословско - учитељске школе завршио је у Призрену школске 1907/8. након чега се посветио учитељском позиву. Први пут у просвјети постављен је августа 1908. за учитеља Народне основне школе у српском селу Врака код Скадра. Потом је учитељовао у Бољанићу код Пљеваља, Калудри, Пећи и Бучу као учитељ и управитељ. Рукоположењем за свештеника и постављењем за пароха беранског и Архијерејског намјесника за срез берански марта 1919. престао се бавити учитељским позивом.

У чин протојереја произведен је јануара 1921. а указом ЊВ Краља, октобра 1924. постављен за протојереја округа Берана, коју дужност је обављао све до пензионисања 1952. При

Беранској гимназији и Педагошком одјељењу- Учитељској школи (1919-1941) радио је као хонорарни наставник вјеронауке, црквеног пјевања, филозофске пропедевтике, основа филозофије и етике. Такође школске 1945/46. у нижим разредима Гимназији је предавао вјеронауку.

Учесник је Првог балканског гдје је биран за члана војног суда и Првог свјетског рата. Ослобођењем Берана 1912. постављен је за секретара Обласне управе а потом именован за члана Комисије за насељавање Пећког округа. Током Првог свјетског рата био је обавезник чиновничког реда на дужности интенданта штаба Доњо-васојевићке бригаде. Након капитулације Црне Горе период од 1916-1918. провео је у аустроугарској интернацији, логору Болдогасоњ. Повратком у домовину новембра 1918. изабран је за посланика Велике народне скупштине српског народа Црне Горе у Подгорици, а фебруара наредне године при Извршном народном одбору постављен за просвјетног референта основне наставе зетске области. Током међуратног периода такође је био члан Епархијског савјета митрополије црногорско - приморске.

Активно је учествовао у раду свих националних и културно просвјетних удружења вароши. Оснивач је Одбора Црвеног крста у Беранама (1920) и његов први предсједник све до 1943; члан беранског Окружног школског одбора (1921). Устаничких дана, 21. јула 1941. једногласном вољом народа изабран је за предсједника првог Народно-ослободилачког одбора за срез Беране. Дајући безрезервну подршку устаницима, након два дана предао је дужност и посветио свом духовном похзиву. Као члан делегације у Одбору спаса заступао је житеље вароши на Чакору, августа 1941. За национално просвјетитељски рад и војничке заслуге одликован је: Војничком медаљом за храброст, орденом Св. Саве четвртог (1925) и трећег степена (1940), Орденом Југословенске круне петог реда (1930) и највишим црквеним одликовањем Напрсни крст. Као ученик богословије биран је за предсједника дружине „Растко“ (1908) и сарађивао у истоименом часопису, гдје је објавио своје прве приповјетке: *Једна ноћ под кладом*, и *Први пут у боју*. Такође је објавио стручни рад: *Основна школа код манастира Ђурђеви Ступови* (Просвјетни рад 2/1954, Титоград). Служио се француским и руским језиком.

Поп Леко, под којим именом је био познат у народу Доњих Васојевића, остао је у најљепшем сјећању управо због његових људских врлина, достојанственог понашања, природне интелигенције и обдарене физичке љепоте. Речит током проповиједи и обреда, надахнутим говорима на пригодним скуповима и незаборавним предавањима из веронауке и филозофије остао је трајно упамћен у сјећањима генерација ђака, изузетно омиљен и цијењен, и важио за најпоштованијег наставника гимназије а међу мјештанима уживао ауторитет најугледнијег грађанина вароши. Говорило се да “ Цијела историја српског народа читала из његових очију“. Радо је био виђен у радости код крштења, вјенчања, причешћа слава, а исто тако и у жалости приликом опијела и парастоса, када су његове мудре ријечи подизале морал и давале духовну снагу.

Послије ослобођења биран је међу првим предједницима беранске општине. Приликом посјете Иванграду септембра 1959. Предсједник Републике Тито лично му је уручио Орден заслуга за народ Првог реда. Доживјео је дубоку старост. Преминуо је 12. јануара 1979. у 95 години живота у Титограду а сахрањен достојанствено уз масовно народно учешће на Српском православном гробљу у Иванграду.

НАШИ САВРЕМЕНИЦИ

ДР РАДОВАН АСАНОВИЋ

Рођен 16.03.1952 у Слатини, Андријевица. Основну школу завршио у Андријевици. Гимназију у Беранама. Медицински факултет у Приштини. Специјализирао гинекологију и акушерство у Београду. Постдипломске студије, испитивање и лечење брачне неплодности у Загребу. Ради у општој болници у Беранама као гинеколог-акушер. Био одборник у СО Беране 2 мандата. Посланик у скупштини Црне Горе (1992-1996). Савезни посланик у скупштини Србије и Црне Горе 4 мандата.

Био предсједник удружења гинеколога Црне Горе. Предсједник Сиз-а за здравство Црне Горе. Потпредсједник секције за брачни стерилитет савезне републике Југославије. Начелник гинеколошко акушерске службе у општини Беране.

Добитник 21 Јулске награде (највећег признања које додељује СО Беране).

Сада је посланик у скупштини Црне Горе.

Мр МИРАШ ТОМОВИЋ

Рођен је у Беранама 28.11.1969. године. Основну и средњу школу завршио је у Подгорици. Дипломирао је на правном факултету у Крагујевцу 1996. године где је и магистрирао на тему „Верске секте и криминалитет“. Од 1993. до 2001. године запослен је у МУП-у Републике Србије на пословима унутрашње контроле као правник. Од 2001 до 2006 године од стране владе Републике Србије именован је за директора „Домова ученика средњих школа Београда“ где ради до 2006 године. Од тада отвара адвокатску канцеларију.

Аутор је књиге „Византијски василеуси“, чија је средишња идеја осим историје Византије, веза моћног источно-римског царства са Србијом и Русијом. Аутор је и две драме „Комуниста“ и „Симеон“.

Ожењен је и отац двоје деце.

Андријевица

Беране

In memoriam

ВОЈИСЛАВ ВОЈО ЗЕЧЕВИЋ

1944 - 2015

Војислав Војо Зечевић

Фебруара мјесеца ове године изненада је преминуо Војо Зечевић. Напустио нас је још један велики изданак породице Зечевић, Васојевића и Црне Горе. Његов вриједносни систем у сваком погледу, његову породицу, братство Зечевића, пријатеље, и његову Веничку чини поносним што смо га таквог имали. Сваки поглед на било који дио његове личности предпоставља у малом једну праву људску филозофију живота и живљења. Комплексност његове личности се састоји у његовом моралу, етици, људскости, постојаности, стамености, хуманости, добротности. Војо Зечевић је ударио печат на једно вријеме које је иза нас, али на које са поносом се сви ми можемо да сећамо. Прошао је кроз живот и исписао најљепшу страницу.

Рођен у Веничкој у ратним годинама као друго дијете (од шесторо) Рада и Станице Зечевић, Војо је осјетио све горчине тог времена и сиромаштва. Као најстарији син носио је много веће бреме него што је то његовим годинама и узрасту припадало. Од малих ногу Војо је морао да се укључи у све тешке радове заједно са оцем Радом и наравно да учи школу.

У ондашњем Иванграду (Беранама) завршио је основну и средњу школу-гимназију. Правни факултет је уписао 1963. године, а дипломирао 1967. године као један од најбољих студената из генерације. Један је од двојице студената који је завршио Правни факултет у рекордном року (за мање од четири године). На четвртој години студија добио је стипендију ЈНА и после одслужења војног рока активирао се у војсци. Радио је у Врховном војном суду у Београду до 1971. год., а затим бива прекомандован по потреби службе у Титоград (Подгорица) у Војном Правобранилаштву као начелник за Титоградско подручје.

У служби је напредовао без застоја. У чин пуковника унапређен је 1985. год. као један од најмлађих у цијелој ЈНА са 41 годином живота. Завршио је Војну дипломатску школу-академију, а 1989. год. прошао све процедуре за унапређење у чин генерала. Међутим, догађаји у Црној Гори, који су избили као последица друштвених промена, зауставили су Војово унапређење у чин генерала. Пензионисан је 1994. год. у чину пуковника.

У ЈНА је одликован:

- Орденом народне армије са сребрном звијездом
- Орденом за војне заслуге са сребрним мачевима
- Орденом за војне заслуге са златним мачевима
- Више Похвалница и Захвалница и
- Три медаље

Након пензионисања 1994. год. отворио је адвокатску канцеларију у Подгорици и до смрти важио као један од најбољих парничара у црној Гори.

Војо је иза себе оставио супругу Славицу -дипломирани економиста, сада пензионер, иначе дугогодишњи функционер у Скупштини Црне Горе, четири ћерке, Весну, Ану, Нину и Јасну као и седмеро унучади. Дакле, оставио је пуну кућу. Све четири ћерке су завршиле факултете, све су запослене и ситуиране. Свом том породичном успјеху и напретку, Војо са својом супругом Славицом је ударио темеље и изградио породичну стабилност и сигурност.

За своју браћу и сестре Војо је био права локомотива која је све вукла напред. Био је генератор свих породичних успјеха и резултата. У сваком члану породице Рада и Станице, Војо је уградио дио себе.

Његов осјећај за добротност и хуманост оставили су видног трага у братству Зечевића, у нашој и његовој Веничкој, у Васојевићима и шире. Све је то чинио мирно и тихо. Подносио је и трпио достојанствено све тешкоће и проблеме, па се је чинило да њему није тешко, односно да је њему било све лако. Личност, као што је Војова, побуђује добротом, топлином људске душе и надасве његовим добротностом. Уздигнуте главе, смјело и поносно, Војо Зечевић је прошао кроз живот. Војо није, неће и не може умријети све док постојимо и свједочимо о њему као човјеку.

Војо Зечевић је све улоге у свом релативно кратком животу одиграо на достојанствен начин. Узоран супруг, беспрекоран отац, најнежнији деда. Био је најбољи син, најбољи брат. Био је стуб цијеле породице и велики људски ослонац. Нека му је вјечна слава и хвала.

Братство Зечевића

*In memoriam***ДР РАСЛАВ - ЋИРО БАБОВИЋ**
1936 - 2015

Раслав Ћиро Бабовић

Прије непуна три мјесеца, тачније 2. септембра, у 80. години земаљског живота, упокојио се у Господу, и сјутрадан сахрањен на Српском православном гробљу у Беранама, прим. др Раслав - Ћиро Бабовић, један од најзнаменитијих, најугледнијих, и најпознатијих наших савременика у Васојевићима, те желимо да му овим скромним некрологом у гласилу Удружења Васојевића, одамо још једну заслужену пошту и подсјетимо бар на дио онога што је значио за живота и чиме нас је трајно задужио.

Ћиро је рођен 30. јануара 1936. године, у Петњику код Берана, у сељачкој породици, од оца Милутина – Славка, и мајке Милице, рођене Ацић, и био је једно од осморо њихове дјеце – четири сина и четири кћери.

Нећемо на овом мјесту говорити, и нема разлога да нам због тога буде замјерено, ни о породици у којој је рођен, ни о братству Бабовића, великоме братству васојевићке гране Новаковића, које нијесу могли да заобиђу ни епска народна пјесма и струне гусала, које се, испод високих и гордих Комова, настанило и у некадашњем Хасу, у Будимљи и Петњику, потом и у многим другим крајевима Црне Горе и Србије, а данас, већ, и широм земљинога шара, јер би нас та прича предалеко одвела и прекорачила би, не само просторни, оквир овог текста.

Основну школу завршио је у родном Петњику, Вишу реалну гимназију у Беранама, а Медицински факултет у Београду, гдје је и специјализирао општу хирургију. Цио радни вијек, од 1963. године, провео је у Беранама,

гдје је, од 1972. године па до пензионисања, био начелник хируршке службе. Завршио је неколико постдипломских течајева и специјализацију спортске медицине, а примаријус је постао 1980. године.

Као општи хирург, радио је све врсте оперативних захвата, „од главе до пете“ што би се рекло, и извршио их је, по његовом причању, односно рачуници, око 10.000. Објавио је преко 60, а изложио око 80 радова и саопштења, био организатор бројних састанака љекара Србије и Црне Горе у Беранама и на Златибору, веома активан у Друштву љекара Црне Горе, Љекарској комори, Црвеном крсту, вишегодишњи предавач на стручним семинарима, члан Управног одбора Друштва за науку, умјетност и културу „Полимље“, члан и секретар редакције часописа „Токови“, члан Издавачког савјета листа „Слобода“, Савјета стручног часописа „Медицински записи“, председник Црквене општине Беране и Комисије за вјерска питања Скупштине општине Беране у којој је, у неколико мандата, био одборник, те и многих других радних тијела и форума, све до посланика у Скупштини, најалост кратковјеке, Савезне Републике Југославије.

Добитник је великог броја награда и признања, међу којима су: Орден рада са сребрним зрацима, дипломе Савеза љекара Југославије, Друштва љекара Црне Горе и Хируршке секције Српског љекарског друштва, Златне значке Црвеног крста, Награде „21. јул“, и низа других.

Био је члан „Вукове задужбине“, члан Предсједништва Удружења Васојевића, и предсједник подружнице тог Удружења у завичају, односно у Васојевићима, као и члан Одбора за изградњу Саборног храма Светог Симеона Мироточивог у Беранама.

Из два брака, има троје дјеце: из првог, кћерку Ивану, која је доктор медицинских наука, а из другог, са Славицом, рођеном Недовић, сина Милана, који је замјеник главног уредника „Вечерњих новости“, и кћерку Марију, дипломирану правницу; од Милана има два унука, Василија и Владимира, а од Марије унуку Нину.

Иако су ово само неки од основних података из Ћировога животописа, они свједоче да је живио пуним животом: и као љекар, и као члан друштвене заједнице,

и као породичан човјек, и да је свој животни круг испунио на најљепши и најбољи начин, и отишао са лица земље оставивши за собом свијетао траг и трајан спомен, за понос и прецима и потомцима.

Био је оригинална, особена, и веома препознатљива, личност: робустан и маркантан, интелектуалац широких интересовања, надахнути говорник, широка – словенска и пјесничка – душа, човјек дубоко укоријењен и чврсто везан за српску народну традицију, велики поштовалац слободарских жртава и славне прошлости нашега народа, борац за његово јединство а боник од рана - и оних које нам други задају и оних које сами себи наносимо, сапатник болесних, сиротих и несрећних, духовити боем и веселјак, Васојевић - без остатка привржен племену и завичају чије је једно од оновремених обиљежја био, не само у хирургији којој је давао печат у току скоро четири задње деценије прошлога вијека, али и космополит надалеко знан не само у оквиру струке којом се бавио, и међу колегама, него и међу онима који су сасвим другачијих занимања и преокупација, а на широком завичајном простору подједнако познат и старима и младима, и интелектуалцима и онима који то нијесу, и варошанима и сељацима, и болеснима и здравима, и богатима и сиромашнима, и писменима и неписменима, и православнима и иновјернима, близак оном обичном човјеку који држи до ријечи учена човјека и коме је она лијек и за најтежу бољку, народни љекар у правом смислу, једноставан али никада прост, у добру неузносив а у злу непонизив, човјек истинит и поуздан, човјек чија је ријеч тражена а с пажњом се, и радо, слушала.

У прилично дугом животу се нарадио али и у благодатима одмора уживао, наситио се слатких али и горких залагаја и гутљаја, надруговао с паметним људима и пријатељима, али га нијесу мимоишли ни они други, доживио је бројне почести и признања али био и на мети надмених и завидљивих и опаку им нарав осјетио, нарадовао се добру породици, поготово рођењима унучади, добру родбине и пријатеља, али и туговао за многима из њих и много чим другим, нагледао се туђих болести и смрти и са својима се суочио храбро и достојанствено, и све то скупа примао као саставни дио живота и неминовности којима смо изложени, и није се предавао све док је у њему имало снаге да усправно прође градом, види се и поприча са драгим људима и врати под свој кров да на миру прочита „Политику“, лист од кога се деценијама није одвајао, или какво драгоцјено књишко штиво.

А кад то више није могао, кад је дошло вријеме за одлазак из живота (а он је, знајући природу своје болести, знао да је то вријеме дошло), прихватио је скори крај као и сваки мудар човјек и, окружен пажњом породице, ипак не болујући предуго и претешко – како то зна да бива, у породичном дому, достојанствено и храбро, чекао час у ком ће га Господ призвати и склопити му очи.

Наш добри и незамјењиви Ћиро, на најбољи начин се остварио и као љекар и хуманиста, и као друштвени радник, и као супруг, отац, брат, стриц, свекар, дјевер, ујак, дјед, братственик и племеник, и заслужио је трајан помен и спомен.

Нека је покој његовој души и мир земним остацим, хвала му и слава.

Вјечнаја памјат прим. др Раславу – Ћиру Бабовићу.

СЛАВА СРПСКО- ЦРНОГОРСКОГ ПОКРЕТА

СВЕТИ ПЕТАР ЦЕТИЊСКИ

Српско- црногорски покрет је удружење које је наставило традицију црногорског сабора српске слоге. Предсједник Сабора српске слоге био је великан и афирмисани историчар, академик Владо Стругар.

Предсједник српско-црногорског покрета је Проф. др Милија Зечевић, а предсједник сената Проф. др Радивоје Паповић. Сенат броји 21. члана а Покрет окупља све оне који желе да афирмишу најбоље односе Србије и Црне Горе,

СПЦ, српски језик и свој завичај. Сваки члан сената даје допринос колико може и такмичи се ко ће коме више добра учињет. Надређен циљ је афирмација младе генерације која живи и ствара и ради у Београду и Србији са циљем , како каже др Лука Кастратовић, да се не заборави ко је од кога, да не забораве потомци своје претке и своје гене. Свети Петар Цетињски је великан и Владика, светац који може слободно да стане раме уз раме са Стефаном Немањом, Светим Савом и са својим наслиједником Петром II Петровићем Његошем.

Сав програм покрета је програм Светог Петра Цетињског и Петра II Петровића Његоша.

САБОРНИ ХРАМ СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧНИВОГ БЕРАНЕ

Позивамо све вјерне и добронамјерне људе добре воље да се заједно потрудимо на овом Божјем дјелу. У току су радови који изискују много новца а Господ нека прими и мали прилог као велики. Ко може доста нека тако и учини, да би му Господ умножио здравље и непролазно духовно добро. Градимо овај Свети Храм сложно и не жалећи труда да би нас Господ све заједно богато наградио, и нас и наше потомство.

С Божјим благословом,

Православни Епископ
Будимљанско – никшићки
+ Јоаникије

ЕПАРХИЈА БУДИМЉАНСКО - НИКШИЋКА

Одбор за изградњу Храма
телефон: +382 68 030 343
ел.пошта: hram-berane@hotmail.com
www.eparhija.me

Ваше новчане прилоге за градњу Храма можете уплатити на жиро рачун код Црногорске комерцијалне банке:

510 – 6457 – 69

Новчане прилоге у динарима за градњу Храма можете уплатити на жиро рачун код Привредне банке Београд:

255-0040400101000-89

... Пљачкали су вас, палили и рушили.
 Уништавајући вас, хтјели су да униште темеље
 народног постојања.
 Васкрсавали сте из пепела и рушевина и
 настављали да живите.
 Надтрајали сте вијекове и трајаћете довијека.
 Овај народ је ријешен да тако буде.
 Зашто - то му је добро знано.

Б е р а н е